

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

излиза

всеѣки присѣтственъ день.

Годишна цѣна на „Държ. Вѣстникъ“:

за въ Княжеството 20 лева
„ „ странство съ пощенскитѣ разноси 35 „

ЗА ПУБЛИКАЦИИ

плаща се

за единъ редъ въ стълбецъ отъ половина страница 30 ст.

Писма за абонаменти и публикации

и всичко, що се отнася до „Държавенъ Вѣстникъ“, се испраща до администрацията му.

Год. XVIII.

СОФИЯ, вторникъ 5 ноемврий 1896 год.

Брой 244.

ОФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

По Министерството на Вжтрѣшнитѣ Работи.

Съ указъ подъ № 310 отъ 17 окт. т. г., е постановено: I) утвърдява се рѣшението на Разградския градско-общински съвѣтъ, отъ 19 септемврий т. г. (протоколъ № 12), относително приемането бюджета на Разградското окръжие за 1897 г.; II) одобряватъ се внесенитѣ отъ министра на Вжтрѣшнитѣ Работи въ тоя бюджетъ измѣнения; III) бюджетътъ на Разградското окръжие, споредъ както е нареденъ подробно въ приложението, се опрѣдѣля: приходъ 122,550 лева, а расходъ 123,300 лева т. е. съ дефицитъ отъ 750 лева, който ще се покрие отъ недоборитѣ по истеклитѣ бюджети и отъ икономитѣ въ расходната частъ на този бюджетъ.

Съ указъ подъ № 311 отъ 16 октоврий т. г., е постановено: I утвърдява се рѣшението на Свищовския градско-общински съвѣтъ, отъ 26 септемврий т. год. (засѣдание 13-то) относително приемането бюджета на Свищовското окръжие за 1897 год.; II одобряватъ се внесенитѣ отъ Министра на Вжтрѣшнитѣ Работи въ тоя бюджетъ измѣнения; III бюджетътъ на Свищовското окръжие, споредъ както е нареденъ подробно въ приложението, се опрѣдѣля: приходъ 200,340 л., а расходъ 160,965 лева, т. е. съ излишъкъ отъ 39,375 лева.

Съ указъ подъ № 313 отъ 20 октоврий т. г., е постановено: I утвърдяватъ се рѣшенията на Т.-Пазарджикския окр. съвѣтъ, отъ 27 и 28 септемврий т. г. (протоколи № № 18 и 19), относително приемането бюджета на Т.-Пазарджикското окръжие за 1897 год.; II одобряватъ се внесенитѣ отъ Министра на Вжтрѣшнитѣ Работи въ тоя бюджетъ измѣнения; III бюджетътъ на

Т.-Пазарджикското окръжие, споредъ както е нареденъ подробно въ приложението, се опрѣдѣля: приходъ 147,850 л., а расходъ 171,326.34 л., т. е., съ дефицитъ отъ 23,476.34 лева, който ще се покрие отъ недоборитѣ по истеклитѣ бюджети и отъ икономитѣ въ расходната частъ на този бюджетъ.

Съ указъ подъ № 314 отъ 20 октовр. т. г., е постановено: I утвърдява се рѣшението на Старо-Загорския окр. съвѣтъ, отъ 25 септемврий т. г. (протоколъ № 21), относително приемането бюджета на Старо-Загорското окръжие за 1897 г.; II одобряватъ се внесенитѣ отъ Министра на Вжтрѣшнитѣ Работи въ тоя бюджетъ измѣнения; III бюджетътъ на Старо-Загорското окръжие, споредъ както е нареденъ подробно въ приложението, се опрѣдѣля: приходъ 342,219 лева, а расходъ 358,360 лева, т. е. съ дефицитъ отъ 16,141 лева, който ще се покрие отъ недоборитѣ по истеклитѣ бюджети и отъ икономитѣ въ расходната частъ на този бюджетъ.

Съ указъ подъ № 315 отъ сѣща дата, е постановено: I утвърдява се рѣшението на Севлиево-ския окръженъ съвѣтъ, отъ 26 септемврий т. г. (протоколъ № 19), относително приемането бюджета на Севлиево-ското окръжие за 1897 год.; II одобряватъ се внесенитѣ отъ Министра на Вжтрѣшнитѣ Работи въ тоя бюджетъ измѣнения; III бюджетътъ на Севлиево-ското окръжие, споредъ както е нареденъ подробно въ приложението, се опрѣдѣля: приходъ 117,750 лева, а расходъ 276,949.03 лева, т. е. съ дефицитъ отъ 159,199.03 лева, който ще се покрие отъ недоборитѣ по истеклитѣ бюджети и отъ икономитѣ въ расходната частъ на този бюджетъ.

Съ указъ подъ № 319 отъ сѣща дата, е постановено: I утвърдява се рѣшението на Шуменския окръженъ съвѣтъ, отъ 27 септемвр. т. г.

(протоколъ № 22), относително приемането бюджета на Шуменското окръжие за 1897 год.; II одобряватъ се внесенитѣ отъ Министра на Вътрѣшнитѣ Работи въ тоя бюджетъ измѣнения; III бюджетътъ на Шуменското окръжие, споредъ както е нареденъ подробно въ приложението при оригиналния указъ, се опрѣдѣля: приходъ 88,936.50 лева, а расходъ 113,032.68 лева, т. е., съ дефицитъ отъ 24,096.18 лева, който ще се покрие отъ недоборитѣ по истеклитѣ бюджети и отъ икономитѣ по расходната частъ на този бюджетъ.

Съ указъ подъ № 320 отъ сѣща дата, е постановено: I утвърдяватъ се рѣшенията на Русенския окръженъ съвѣтъ отъ 13, 16, 17 и 18 септемврий т. г. (протоколи № № 8, 9, 10 и 11), относително приемането бюджета на Русенското окръжие за 1897 год.; II одобряватъ се внесенитѣ отъ Министра на Вътрѣшнитѣ Работи въ тоя бюджетъ измѣнения; III бюджетътъ на Русенското окръжие, споредъ както е нареденъ подробно въ приложението при оригиналния указъ, се опрѣдѣля: приходъ 210,661.45 л., а расходъ 303,508 лева, т. е., съ дефицитъ отъ 92,846.55 лева, който ще се покрие отъ недоборитѣ по истеклитѣ бюджети и отъ икономитѣ въ расходната частъ на този бюджетъ.

Съ указъ подъ № 321 отъ сѣща дата, е постановено: I утвърдява се рѣшението на Софийския окръженъ съвѣтъ, отъ 28 септемврий т. г., (протоколъ № XXI), относително приемането бюджета на Софийското окръжие за 1897 год.; II одобряватъ се внесенитѣ отъ Министра на Вътрѣшнитѣ Работи въ тоя бюджетъ измѣнения; III бюджетътъ на Софийското окръжие, споредъ както е нареденъ подробно въ приложението при оригинал. указъ се опрѣдѣля: приходъ 115,100 л., а расхода 274,898.16 лева, т. е., съ дефицитъ отъ 159,798.16 лева, който ще се покрие отъ недоборитѣ по истеклитѣ бюджети и отъ икономитѣ въ расходната частъ на този бюджетъ.

Съ указъ подъ № 363 отъ 30 октоврий т. г., уволнява се отъ длъжностъ секретарьтъ при Сливенското окр. управление, Константинъ Райновъ, по собственно желание, и на негово мѣсто назначава се бившия секретаръ при сѣщото управление Г. Ангелиевъ.

Съ указъ подъ № 364 отъ сѣща дата, прѣмѣства се Силистренския окол. началникъ Гаврилъ Старирадовъ, на сѣщата длъжностъ въ Овчехлъмската околия.

Съ приказъ подъ № 1093 отъ 23 октовр. т. г., разрѣшава се на Анхиолския и Овчехлъмския околийски полицейски пристави Ив. Кривошиевъ и Петръ Славовъ, по 15-дневенъ отпускъ, считанъ отъ деньтъ на ползуванието имъ отъ него.

Съ приказъ подъ № 1100 отъ 25 октоврий т. г., отмѣняватъ се п. п. II и III отъ приказа подъ № 1081 отъ 22 октоврий т. г. относящи се до назначението Варненския градски полицейски приставъ Василъ Димитровъ, за и. д. Балчикски окол. началникъ и Симеонъ Колевъ за и. д. полицейски приставъ въ г. Варна.

Съ приказъ подъ № 1101 отъ сѣща дата, разрѣшава се на помощника на полицейския приставъ въ столицата Петръ Кънчевъ, 5-дневенъ отпускъ, по домашни причини, считанъ отъ деньтъ на ползуванието му отъ него.

Съ приказъ подъ № 1105 отъ 28 октов. т. г., уволнява се отъ длъжностъ Овчехлъмския окол. полицейски приставъ, Петръ Славовъ и на негово мѣсто назначава се запасния подпоручикъ Апостолъ Петровъ.

Съ приказъ подъ № 1109 отъ 29 октов. т. г., разрѣшава се, да се продължи, по болестъ, съ 20 дни дадения, съ прикльза подъ № 907, отпускъ на Балбунарския окол. началникъ Иванъ Бабовъ.

Съ приказъ подъ № 1110 отъ сѣща дата, прѣмѣства се и. д. Овчехлъмски окол. началникъ Илия Ц. Ивановъ, за такъвъ въ Силистра.

Съ приказъ подъ № 1124 отъ 30 октов. т. г., разрѣшава се на помощника на регистраторъ-архиваря въ административно-полицейското отделение при Министерството на Вътрѣшнитѣ Работи, Г. Колчевъ, 6-дневенъ отпускъ, по болестъ, считанъ отъ деньтъ на ползуванието му отъ него.

По Министерств. на Общ. Страни, Пжтищата и Съобщенията.

Съ приказъ подъ № 1417 отъ 2 октов. т. г., уволняватъ се отъ служба, манервиста Ив. Станоевъ и стрѣлочника при Пернишката станция, Ангелъ Янковъ, отъ деньтъ на съобщението; вмѣсто Ив. Станоевъ, за манервистъ при Пернишката станция, назначава се, отъ деньтъ на постѣпванието, практикантъ-спирача Сотиръ Табаковъ, съ 80 лева мѣсична заплата, а вмѣсто А. Янковъ за стрѣлочникъ при сѣщата станция, съ предвидената по бюджета заплата и отъ деньтъ тоже на постѣпванието, назначава се прак-

тикантъ-стрѣлочника при Софийската гара, Михаилъ Маневъ.

Съ приказъ подъ № 1418 отъ 3 октов. т. г., разрѣшава се на чистачъ-прѣносвача при Руссенската ж. п. работилница А. Керчевъ, 13-дневенъ платенъ отпускъ, по болестъ, считанъ отъ деньтъ на ползуването.

Съ приказъ подъ № 1419 отъ съща дата, назначава се Караетъ Салфаянъ, за боджия при Бургаската ж. п. работилница, съ 4 лева дневна заплата, отъ деньтъ на постѣпването на работа.

Съ приказъ подъ № 1420 отъ съща дата, разрѣшава се на огняря при ж. п. инспекция, София, Е. Кръстевъ, 20-дневенъ отпускъ, считанъ отъ деня на ползуването.

Съ приказъ подъ № 1425 отъ съща дата, назначава се Пенчо Христовъ, за чистачъ на локомотивитъ при ж. п. инспекция София, съ 60 л. мѣсечна заплата.

Съ приказъ подъ № 1426 отъ съща дата, разрѣшава се на прѣносвача при Руссенското влагалище Арсланъ Хасановъ, 35-дневенъ отпускъ, по болестъ, считанъ отъ деньтъ на ползуването.

Съ приказъ подъ № 1427 отъ съща дата, уволнява се, по немарливо изпълнение службата си, стрѣлочника при Вѣтовската станция Тодоръ Десповъ, а вмѣсто него, назначава се практикантъ-стрѣлочника при Софийската гара Василъ Х. Ламбовъ.

Съ приказъ подъ № 1431 отъ 5 октоврий т. г., уволнява се отъ служба рисувачъ-кописта въ архитектурното отдѣление при Министерството Минко Милковъ, понеже, слѣдъ истичанието на едномѣсечния му задграниченъ отпускъ, той не се е явилъ на длъжността си и вмѣсто него назначава се Петръ Кировъ, съ предвидената по бюджета заплата; уволнението на Милкова ще се счита отъ 1 октоврий т. г., а назначението на Кирова отъ деньтъ на постѣпването му въ длъжностъ.

Съ приказъ подъ № 1432 отъ съща дата, уволнява се врѣмения надзирателъ на работитъ по постройка зданието за околийската държавна болница въ гр. Панагюрище Христо Кожухаровъ, по довършване зданието; уволнението му ще се счита отъ 1 октоврий т. г.

Съ приказъ подъ № 1433 отъ съща дата, уволнява се врѣмения надзирателъ на работитъ по подържката на Софийския Княжески Дворецъ и принадлежащитъ му градини, конюшни и манежъ Д. Митовъ отъ тази служба по привършване

на работитъ; уволнението му ще се счита отъ деньтъ на съобщението.

Съ приказъ подъ № 1434 отъ 7 октов. т. г., разрѣшава се, щото пом.-регистратора при Министерството Дим. Макавѣевъ, да почне да получава отъ 1 ноемврий т. г., предвидената въ бюджета за длъжността му заплата; повишава се отъ същата дата, 1 ноемврий т. г., заплата на писаря при Министерството, К. Цанковъ, отъ 75 л. на 100 л. мѣсечно.

Съ приказъ подъ № 1435 отъ съща дата, разрѣшава се на II кл. контролоръ при търговското отдѣление Хр. Г. Сапунджиевъ, 15-дневенъ отпускъ, по домашни причини, отъ деньтъ на ползуването.

Съ приказъ подъ № 1437 отъ съща дата, разрѣшава се на котляря при Руссенската ж. п. работилница, Никола Гарваловъ, 12-дневенъ безплатенъ отпускъ, считанъ отъ деньтъ на ползуването.

Съ приказъ подъ № 1442 отъ 8 октовр. т. г., назначава се спирача при жел. пѣт. инспекция „София“ Стоянъ Николовъ, за маневристъ при Пернишката станция, съ предвидената по бюджета годишна заплата и на мѣсто вакантно, тъй като назначения за такъвъ съ приказъ № 1417 отъ 2 октоврий т. г. Сотиръ Табаковъ, се назначава вмѣсто Николова за II разряденъ, отъ деньтъ на постѣпването; заплата на Николова ще слѣдва непрѣкъснато.

Съ приказъ подъ № 1443 отъ съща дата, уволнява се ученика при Каспичанската ж. п. станция Савва Бешевлиевъ, по непозволено отсъствие отъ служба, лошо поведение и не покорство спрямо началството си; вмѣсто Бешевлиевъ, за ученикъ при същата станция, повишава се ученикъ-стипендианта при Шуменската станция Н. Ив. Загорски; отчислението на Бешевлиева ще се счита отъ деньтъ на напуснатието службата си, а повишението на Загорски отъ деньтъ на постѣпването му въ Каспичанската гара.

Съ приказъ подъ № 1444 отъ съща дата, разрѣшава се на чистачъ-прѣносвача при Руссенската ж. п. работилница Ив. Малиновъ 20-дневенъ отпускъ, считанъ отъ деньтъ на ползуването.

Съ приказъ подъ № 1445 отъ съща дата, разрѣшава се на кантониера по жел. пѣт. линия „София“ К. Стоилковъ, 15-дневенъ отпускъ, по болестъ, считанъ отъ деньтъ на ползуването.

Съ приказъ подъ № 1446 отъ съща дата, разрѣшава се на писаря при Министерството Ни-

кола П. Фичевъ, 15 дневенъ отпускъ, считанъ отъ деньтъ на ползуването.

Съ приказъ подъ № 1447 отъ съща дата, назначава се практикантъ спирача при ж. п. инспекция „Бургазъ“ Георги В. Аленковъ, врѣменно за II разряденъ спирачъ при същата, по влаковетъ возящи камъни въ Бургаското пристанище; назначението му ще се счита отъ деньтъ на съобщението.

Съ приказъ подъ № 1448 отъ съща дата, продължава се разрѣшения 6 дневенъ отпускъ, по болестъ, на ученика при Казичанската станция Т. Алексиевъ, съ още 6 дни, по същата причина.

Съ приказъ подъ № 1451 отъ съща дата, разрѣшава се на архиваря отъ търговското отдѣление при Министерството Иосифъ Поповъ, 7 дневенъ отпускъ, отъ деньтъ на ползуването.

Съ приказъ подъ № 1452 отъ съща дата, откомандирова се командирвания по ж. п. линия „Бургазъ“ майсторъ-бояджията Хар. Николовъ, обратно въ Софийската ж. п. работилница съ заплата, като му се и разрѣшава 1 мѣсеченъ отпускъ, по болестъ, считанъ отъ деньтъ на ползуването.

Съ приказъ подъ № 1453 отъ съща дата, разрѣшава се на помощникъ-прѣсмѣтвача на работитѣ и материалитѣ при Софийската ж. п. работилница Д. С. Павловъ, 15 дневенъ отпускъ, считанъ отъ деньтъ на ползуването.

Съ приказъ подъ № 1455 отъ съща дата, назначава се Кръсто Дончевъ за практикантъ-ученикъ при Варненската гара, безъ право на заплата или възнаграждение.

Съ приказъ подъ № 1458 отъ съща дата, назначава се практикантъ-спирача при ж. п. инспекция „София“ Никола П. Шолевъ, за II разряденъ спирачъ, отъ кредита по постройката на линията София—Романъ, вмѣсто бившия спирачъ Брѣшовъ.

Съ приказъ подъ № 1459 отъ 10 октов. т. г., отчислява се отъ длѣжностъ II кл. кондукторъ при Разградския окр. инженеръ Ив. Бояджиевъ, за това, че, въ отсъствието на инженера, той е напушалъ канцеларията на техническия участъкъ и е скривалъ умишлено, безъ да завежда въ входящата книга, запорни писма, относящи се лично до него; уволнението му ще се счита отъ 16 септемврий т. г.

Съ приказъ подъ № 1460 отъ съща дата, разрѣшава се на надзирателя по мостоветѣ и шосетата въ Софийското окръжие Иовчо Банковъ,

25 дневенъ отпускъ, по болестъ, считанъ отъ деньтъ на ползуването.

Съ приказъ подъ № 1461 отъ съща дата, разрѣшава се на чукарътъ при Бургаската ж. п. работилница Д. Малчевъ, 30 дневенъ безплатенъ отпускъ, считанъ отъ деньтъ на ползуването.

По Министерството на Търговията и Земледѣлието.

Съ приказъ подъ № 1149 отъ 1 октов. т. г., заповѣдва се, щото уволнението на бившия III ст. помощникъ на Пловдивския горски инспекторъ, Брайко Розовъ, да се счита отъ 7 августъ т. г., на която дата е прѣдалъ дѣлата.

Съ приказъ подъ № 1164 отъ 4 октов. т. г., повишава се II ст. помощникъ на горския инспекторъ въ Вратчанския окръгъ, Елисей Тричковъ, за и. д. I ст. помощникъ, а III ст. помощникъ въ Софийския окръгъ Димитръ Ессовъ, за и. д. II ст. помощникъ.

Съ приказъ подъ № 1184 отъ 8 октов. т. г., повишава се II ст. помощ. на горския инспекторъ при Стражарското горско училище Т. Костовъ, за I ст. помощникъ.

Съ приказъ подъ № 1209 отъ 17 октоврий т. г., командирова се началника на отдѣлението за горитѣ по служебни дѣла; до завръщанието му възлага се на I кл. помощникъ С. Гърдовъ, да води дѣлата и да подписва исходящитѣ писма на същото отдѣление.

Съ приказъ подъ № 1229 отъ 22 октов. т. г., въстановява се въ длѣжностъ врѣменно уволнения III разряденъ писаръ при горското отдѣление Здравко Ивановъ.

Съ приказъ подъ № 1233 отъ 24 октовр. т. г., се постановява: I въстановява се въ длѣжността врѣменно уволнения I разряденъ писаръ при Министерството Ив. Серафимовъ, който е отбилъ военната си повинностъ въ кадровитѣ роти; II врѣменно назначения писаръ, П. Карагеоргиевъ, остава и за напредъ на длѣжността съ опрѣдѣлената му, съ приказъ подъ № 1117, мѣсечна заплата сто лева, и III назначава се Софийския жителъ Т. Д. Чавдаровъ, за писаръ при Министерството съ сто лева мѣсечна заплата, вмѣсто С. Бошковъ, който минава на друга длѣжностъ.

Съ приказъ подъ № 1239 отъ 25 октов. т. г., назначава се за и. д. контролоръ на книжата въ бюро на градобитнината, Димитъ Иоцовъ, съ 3,000 лева годишна заплата, която ще се

истеглюва отъ фонда по градобитнината, считано отъ деня на встъпването му въ длъжностъ.

Съ приказъ подъ № 1247 отъ 28 октов. т. г., разрѣшава се на районния инженеръ на Сѣверния минералогически районъ, Петко Тодоровъ, по болестъ, 14-дневенъ вътрѣшенъ отпускъ, който ще начева отъ 16 октоврий т. г.

Съ приказъ подъ № 1248 отъ 29 октов. т. г., назначава се отново на длъжностъ Търновскій земледѣл. надзирателъ Илия Тодоровъ, понеже е отбилъ военната си повиностъ.

Съ приказъ подъ № 1253 отъ 30 октов. т. г., разрѣшава се на Т.-Пазарджикския земледѣлчески надзирателъ Ив. Сп. Чадаровъ, 10-дневенъ отпускъ, по болестъ, считанъ отъ 22 октовр. т. г.

Съ приказъ подъ № 1255 отъ 31 октов. т. г., разрѣшава се врѣменно да се увеличи заплатата на писаря при Министерството, А. Ивановъ, съ 20 лева мѣсечно, начиная отъ 1 ноемвр. т. г.

Съ приказъ подъ № 1256 отъ съща дата, разрѣшава се 25-дневенъ отпускъ, по домашни причини, на разсилния при Министерството Стоянъ Савовъ, който да се счита отъ деня на ползуването му.

Съ приказъ подъ № 1257 отъ 31 октов. т. г., разрѣшава се на районния инженеръ на Западния минералогически районъ, Т. Цанковъ, по домашни причини, едномѣсеченъ вътрѣшенъ отпускъ, който ще начева отъ 30 октоврий т. г.

НЕОФФИЦИАЛЕНЪ ДЪЛЪ.

Лѣчебници (Санатории) за гърдоболни.

Охтиката е излѣчима.

Всѣки знае, че охтиката (Phtisis, Tuberculosis pulmonum) е страшна болестъ. И съ право. Отъ никоя друга болестъ. За съставянieto на това съобщение съмъ се ползувалъ най-главно отъ:

Dettweiler. Die Behandlung der Schudindsucht 1884.

Die Therapie des Phtisis, Referat auf dem VI Congress für innere Medicin, Wiesbaden 1887.

Bericht über 72 seit 3—9 Jahren völlig deheilte Fölle von Lungendchindsucht 1886.

Fenzoldt. Die Behandlung des Lungentuberculose. Въ Handbueks der speciellen Therapie von Fenzoldt und. Stiutzins B. d III 1895.

Ziemssen. Von der Freiluftbehandlung der Lungendchindsucht Klinische Vorträge 23 III 4, 1895.

D-r Jaruntowsky. Die geschlossenen Heilanstalten für Lungenkranke und die Behandlung in denselben. 1896.

Knopf. Les sanatoria, traitement et prophylaxie de la phtisie pulmonaire. Paris 1895.

Moeller. Les sanatoria pour le traitement de la phtisie, Bruxelles 1894.

Не умира толкова свѣтъ както отъ охтиката. Страшна е още и за това, че се счита за неизлѣчима.

У насъ, а и на всѣкадѣ, е распространено убѣждение, както между населението, тъй и между лѣкаритѣ, че който охтикася или научно казано, на който злочестникъ въ дробътъ се загнѣздятъ туберкулозни бацили, то той рано или късно става тѣхна жертва, той безъ врѣме трѣбва да умре. Обаче това закореняло убѣждение е заблуждение, то не е вѣрно.

Охтиката е излѣчима.

Охтиката може да оздравя.

Това утвърждаваме не да утѣшаваме и да даваме надежда на страдающитѣ а да възстановиме една истина.

Тая истина, че охтиката е излѣчима, е доказана най-първо отъ паталого-анатома, който при разварянieto на мъртъвци, умрѣли отъ друга болестъ или отъ нечаянна смъртъ, намира много често въ бѣлия дробъ бѣлѣзи (cicatrices) отъ заздравѣла охтика, затвърдена туберкулозна тъканъ съ или безъ туберкулозни бацили и туберкулозни съсирени буци напластени съ варъ.

Анатомическо-патологически наблюдения.

Manasse съобщава слѣдната статистика на умрѣли отъ други болести, на които въ бѣлия дробъ сж били намѣрени туберкулозни заздравѣли бѣлѣзи.

Съобщителъ	Растворилъ мъртъвци	Съ бѣлѣзи отъ заздравѣла охтика
Rogée . . .	100	51
Boudet . . .	135	116
Beaux . . .	166	157
Bennet . . .	73	28
Baudet . . .	197	10
Marsini . .	228	89
Bollinger . .	400	69

Flint (въ Нюй-Йоркъ) при разварянieto на 670 мъртъвци намѣрилъ, че 75 души имали бѣлодробни бѣлѣзи отъ заздравѣла охтика и че 23 отъ тѣхъ умрѣли отъ други болести, не сж били никога лѣкувани за охтика.

Loomis (въ Ню-Йоркъ) растворилъ 763 мъртъвци и намѣрилъ у 71, умрѣли отъ друга болестъ, заздравѣли туберкулозни гнѣзда.

Weber (въ Лондонъ) съобщава, че единъ боледувалъ и оздравѣлъ два пѣти отъ охтика и че 7 години слѣдъ второто оздравяне сѣция умрѣлъ отъ тифосъ; при растварянието му намѣрилъ въ бѣлия дробъ заздравѣли бѣлѣзи отъ охтика.

Letulle растворилъ 189 мъртъвци и отъ тѣхъ намѣрилъ:

79 съ здрави дихателни органи;

92 съ скрита или заздравѣла туберкулоза, и

18 съ съмнителни повреди на дробовѣтъ.

Schröfer (въ Виена) въ 1880 г. растворилъ 16562 мъртъвци и намѣрилъ у 789 бѣлѣзи отъ заздравѣла охтика, у 3 зарасли туберкулозни язви и у 9 зараснали язви въ червата.

Furbringer (въ Берлинъ) отъ растворенитѣ мъртъвци, умрѣли отъ други болести, намѣрилъ 10% а *Ranviers* не по малко отъ 30% съ заздравѣла туберкулоза.

Chiari (въ Прага) дава слѣднитѣ свѣдѣния: въ 1894 г. растворилъ 925 мъртъвци и намѣрилъ, че у 196 правата причина на смъртта била охтиката и у 44 намѣрилъ заздравѣла туберкулоза на върховѣтъ;

28 — заздравѣла туберкулоза на върховѣтъ и на около бронхиалнитѣ слѣзи;

5 — заздравѣла туберкулоза само на около бронхиалнитѣ слѣзи;

22 — заздравѣли туберкулозни повреди отъ хроническа охтика, и

1 случай, у който причината на смъртта била туберкулоза на мѣдетѣ и разтворже показалъ заздравѣли туберкулозни гнѣзда на върховѣтъ.

Като избрахме тия нѣколко съобщения, завършваме съ думитѣ на *Carswell*, че патологическата анатомия не е дала може би никога по рѣшителни доказателства за излѣчимостта на една болестъ отколкото за охтиката.

Клинически наблюдения.

Сѣщо тѣй благоприятно се отзоваватъ за излѣчимостта на охтиката и лѣкаритѣ, които въ по-голѣмъ размѣръ сѣ имали работа съ охтичави,

Bonchard (Paris) въ 1888 г. завършва своя курсъ върху охтиката съ тия утѣшителни думи: тая болестъ е излѣчима въ голѣмо число случаи.

Jaccoud отива пакъ по-надалечъ и утвърждава, че охтиката е излѣчима въ всичкитѣ ѣ периоди.

Въ заведението за гърдоболни на *D-r Brehmer* въ *Görbersdorf* за 11 год., отъ 1876—1886 г., сѣ се лѣкували 5540 болни отъ охтика. За 408 болни не е отбѣлѣзано нищо, за останалитѣ 5032 се остановило слѣдното:

Степень на болестта	Болни		Оздравѣли		Почти оздравѣли		Всичко	
I	1390	27.62%	337	27.8%	430	31%	897	58.8%
II	2225	44.21%	152	6.83%	325	14.6%	477	21.43%
III	1417	28.17%	12	0.84%	33	2.3%	45	3.54%
	5032	—	551	11%	788	15.6%	1339	26.6%

За да се увѣрятъ какво е станало съ оздравѣлитѣ, распитали ги въ 1890 г. и намѣрили. че у 5 болни излѣкуванието траяло 21—29 год., у 52 болни—15—21 г., у 38 болни—7—12 г. Освѣнъ това за 40 болни, излѣзли въ 1876 г. като оздравѣли и почти оздравѣли, узнали, че слѣдъ 14 год. (1890 г.) 25 отъ тѣхъ живѣли като съвършено здрави, единъ боледувалъ още отъ охтика и единъ умрѣлъ въ 1886 г. сѣщо отъ охтика; останалитѣ 13 умрѣли отъ неизвѣстни причини.

Dettwesler въ 1886 г. публикува едно съобщение за 72 охтичави напълно излѣкувани, т. е. съ възстановено нормално дѣйствие на органитѣ и съвършено изчезване на бацилитѣ. Въ заведението за гърдоболни на *Dettwesler* (въ *Falkenstein*) сѣ били лѣкувани 1022 охтичави; отъ тѣхъ 132 (13.2%) излѣзли напълно оздравѣли, 110 (10%) почти оздравѣли, всичко 242 (24.2%); отъ по подирнитѣ разпитвания се оказало, че 99 отъ тѣзи, които излѣзли, оздравѣли слѣдъ 3—9 г. 72 живѣли напълно здрави, у 15 болестта се повърнала, но 12 отъ тѣхъ пакъ оздравѣли.

Въ заведението за гърдоболни на *D-r Hanf* (въ *At. Blasien*) отъ 1878—1889 биле лѣкувани 324 охтичави; отъ 288 души, за които можли да получатъ какви да е свѣдѣния, слѣдъ 3—12 г. откакъ напуснали заведението 72 души живѣли напълно здрави, слѣдъ 2—12 г. страдали 201 отъ катаръ на дробовѣтъ си, но сѣ гледали работата, у 12 души болестта се влошила и 5 умрѣли.

Отъ заведението за гърдоболни на *D-r Driever* (въ *Reibrlsgrün*) има статистически свѣдѣния за 2000 души отъ които 13.66% оздра-

вели, 28.07 значително се подобрили, 28.60% се подобрили, 25.2% неподобрили и 4.52% умрѣли.

D-r Ruck (въ Asheville) писалъ на 605 болни напуснали заведението му преди 1—3 год. и получилъ 457 отговора:

67 се чувствували напълно здрави;

70 се чувствували не напълно здрави, но болестта не напредвала;

258 се чувствували винаги добри, и у

62 се влошила болестта или умрѣли.

Ако отъ неотговорившиятъ половината (148) сж умрѣли, то оставатъ значи оздравѣли напълно или ненапълно всичко 395 души.

Слѣдъ тия данни на паталого-анатомитъ и клинициститъ мислиме, че имаме право да повториме нашето утвърждение, исказано въ зачалото, че охтиката е излѣчима и охтичавия може да оздравя.

Средства за лѣчение охтиката.

Като охтиката е излѣчима, слѣдва естествено и запитването какъ тогава тя се лѣкува и кое е цѣрътъ ѝ.

Отъ край вѣка хората сж търсили лѣкарство, съ което да излѣкуватъ охтичавъ; давали сж билки и бурени и всѣкакви други лѣкарства, които, обаче, скоро сж се забравяли, защото сж се убѣждавали, че не дѣйствуватъ. Не отдавна у насъ единъ интелигентенъ охтичавъ бѣше съобщилъ (въ сборника на Министерството на Народното Просвѣщение), че изнамѣрилъ едно народно лѣкарство противъ охтиката, съ което, както самъ увѣряваше, се излѣкувалъ; но наскоро слѣдъ появяването на това съобщение, той се помина и съ това доказа, че и това лѣкарство било само залъгалка.

1. Лѣкарства.

Лѣкарствата, съ които днесъ медицината си служи противъ охтиката, не сж много, а и дѣйствието имъ е съмнително.

Villemin отъ опитъ намѣрилъ, че на туберкулознитъ бацили най силно дѣйствуватъ креозотъ, борова киселина, пирогалолъ, нафталъ, синькамъкъ (*saprum sulfuricum*).

Cornet опитвалъ на охтичави животни и намѣрилъ, че никакъ не дѣйствуватъ противъ болестта: креозотъ, танинъ, ментолъ, сублиматъ, креолинъ и сереводородъ.

Много лѣкарства умъртвяватъ туберкулознитъ бацили и би могли да служатъ за цѣръ противъ

охтика, ако въ употребеното сгъстяване, тѣ не би умъртвявали и носителя имъ — охтичавия.

Най извѣстно за сега лѣкарство, което много пжти хората взематъ безрассѣдно и като предпазително средство е *креозотъ*. Нѣкои предписватъ креозотъ въ много голѣмо количество даже до 4 гр. на день (*Lommerbrodt*) когато дневната най-голѣма давка е 1 гр. За ползата му владѣе между лѣкаритъ голѣмо разногласие; едни го хвалятъ като специфическо лѣкарство противъ охтиката, когато други отричатъ това и казватъ, че той не унищожава причинителя на болестта, а само подобрява смиланieto, намалява храчкитъ и кашлицата, усилва здравата тъканъ около болнитъ гнѣзда и съ това погрѣчва да се распространява болестта.

Guajakolum е прѣчистенъ креозотъ. Дава се чистъ или въ разни съединения. Дѣйствието му е като на креозота, поне никакви прѣимущества не сж забѣлѣзани.

Bulsatum peruvianum и *acidum cinnamomicum* инжицита *Landerer* въ венитъ на охтичави, съ цѣлъ да причини около болнитъ мѣста искусственно възпаление, съ което да ускори образуването нова тъканъ и най сетитъ заздравяне съ бѣлтъ. Той съобщава, че отъ 33 болни лѣкувани така, излѣкувалъ 31 отъ 6 недѣли до 3 години. Види се, че и това лѣкарство не дѣйствува добри, заради туй не се распространи.

Кантаридинъ прѣпорѣчанъ отъ *Libreich* сжщо неможа да удовлетвори очакванията.

Иодоформъ се опита на охтичави, но лѣчебното му дѣйствие, макаръ че много се прѣпорѣчваше, не можа да се докаже както се вижда и той нѣма да си пробие пжтъ като лѣкарство противъ охтиката.

Арсенъ прѣпорѣчанъ отъ *Buchner* се употребява много. Но отъ изслѣдванията на *Fraentzel*, *Leuden*, *Slintzing* се указва, че дѣйствието му не е специфическо, не умъртвява бацилитъ, а само подобрява питанието.

Не дѣйствуванието на лѣкарствата вземени вътрѣшно отдаваха на това, че тѣ се разрѣдвали много въ ортанизма; за туй нѣкои мислѣха съ вдѣхвание (инхалиране) да вкаратъ лѣкарството сгъстено право върху болнитъ мѣста и съ това да умъртвятъ бацилитъ, но и съ вдѣхването не се постигна предполагаемото излѣкуване, защото вдѣхнатото лѣкарство сжщо се разрѣдва и наистина досѣга болна тъканъ и гной, но не и бацилитъ, които сж въ тѣхъ.

За вдъхване се прѣпорѣчваха и опитаха кислородъ, азотъ, сѣрята киселина, сѣроводородъ, въздухъ, анилинъ, креозотъ, фенолъ, ментолъ, евкалитолъ, терпентиново масло, лигносулфитъ даже и подоформъ, но всички тия средства макаръ и нѣкои да проявяватъ благоприятно дѣйствие, скоро се изоставиха поради побочнитѣ имъ неблагоприятни дѣйствия.

Покриване гърдитѣ съ горѣща вода съ специална гимнастика, както и оперативно отстраняване болнитѣ туберкулозни гнѣзда въ бѣлия дробъ сж сжщо опитани, но не и общо приложими.

Слѣдъ дълги лутания най-сетнѣ, като че дойде врѣме да се открие искания цѣръ противъ охтиката.

Това бѣше *Tuberculin* на *Koch*.

Всѣки помни какво бѣше въодушевението на богатъ и сиромашъ въ цѣлия свѣтъ, когато въ 1890 г. се появи първото съобщение на *Koch* за новото лѣкарство, което можало да лѣкува охтичави въ зачатъчния периодъ.

Но наскоро заглѣхна това въодушевление и духоветѣ пакъ посърнаха, защото бързо се убѣдиха, че туберкулина не само че не ползува ами вреди.

Туберкулина сжщо не се указа истински цѣръ противъ охтиката, макаръ че нѣкои (*Klebs*) още продължаватъ да лѣкуватъ съ него.

И тѣй до сега още нѣмаме едно специфическо лѣкарство противъ охтиката, каквото е живакътъ противъ сифилиса и хинина противъ маларията, съ което винаги бързо, сигурно и евтино да унищожаваме причинителя на болѣстѣта. Лѣкуванието охтиката съ лѣкарства, казва *Gerhardt*, направи пълненъ банкрутъ.

Хигиеническо — диететическо мѣнение.

Наистина лѣкарство противъ охтиката за сега нѣма, но има друго средство за борба съ тоя опасенъ врагъ на човѣчеството, а то е *усилванието на организма*, както и при други болести, та да може той самъ да надѣлѣе на болѣстѣта и да унищожии зародишитѣ ѝ.

Че организма води успѣшно борба противъ охтиката безъ външно съдѣйствие, показватъ случаитѣ отъ оздравѣла туберкулоза, посочени отъ патолого-анатомитѣ, въ които болнитѣ никога не сж се лѣкували за охтика. Случаитѣ отъ заздравѣла охтика ще се увеличаватъ, а болѣстѣта ще се намалява съ хигиеническото подобрене на градоветѣ, кѣшитѣ, болницитѣ, както нагледно показва слѣдната статистика. Въ Англия на единъ

милионъ жители сж умирали отъ охтика въ 1870 г. 2410 души, което число съ хигиеническото подобрене се е намалявало съразмѣрно и въ 1893 г. сж умирали само 1468 души. Въ Лондонъ отъ охтика сж умирали въ 1891 год. на единъ милионъ умрѣли 2200 души; слѣдъ като се уредили болници за охтичави съ подобренни хигиенически наредби, въ 1893 год. сж умирали само 1900 души.

Организма, при хигиеническото подобрене на окръжащата го среда, придобива сила за борба още и съ добра храна, дѣхание изобилно чистъ въздухъ, тѣлесно и душевно спокойствие или точно измѣрено движение. Тие фактори сж най-главното средство, съ което си служи тѣй нареченото хигиеническо диететическо лѣчение.

И съ това именно се лѣкува охтиката.

Историята на това лѣчение е тѣй стара както и историята на самата медицина.

Хипократъ прѣпорѣчва живота умѣренъ, подходяща диета и леко ходение. *Целзусъ* праща болнитѣ да живѣятъ на село, а по силно болни и въ Александрия. *Плиниусъ* прѣпорѣчва живѣне въ елови гори и сѣдене на слънце.

Галенъ прѣпорѣчва горски въздухъ и пиене много млѣко. *Авицена* праща болнитѣ си на Критъ за да се очистятъ отъ гной бѣлодробнитѣ имъ язви и да се запазятъ отъ катарии.

Така съ малки или голѣми прѣкѣсвания се е прѣпорѣчвало чистъ горски въздухъ, добра храна и до наше врѣме. Но тия наставления на лѣкаритѣ сж бивали или малко или съвсѣмъ неразбрано изпълнявани.

Изъ нашитѣ мѣнастири виждаме много охтичави испратени отъ лѣкари или самоволно да отиватъ да живѣятъ на поправка; такива болни като се уповаватъ на своитѣ хапчета, дадени отъ лѣкаритѣ и на чистия въздухъ, живѣятъ съ своитѣ вредни привички, въ тъмни мръсни стаи, хранятъ се недостатъчно съ клисавъ хлѣбъ, бобъ, чушки, зеле, солена риба и др. тежки ястията и безъ да взематъ състоянието на гърдитѣ си, катератъ се по баири ужъ да дѣхатъ повече и по чистъ въздухъ и съ това скѣсяватъ и не продължаватъ живота си.

При такъвъ животъ и безъ лѣкарски надзоръ не може да се мисли за излѣкуване на охтиката.

Лѣчението на охтиката въ затворени заведения.

Охтичавитѣ сж своеобразни повече отколкото всички други хора; оставени на себе си тѣ не

искать или не могат да изпълняват дадени наставления, за туй тѣ иматъ нужда отъ лѣкарско ржководене и строго надзираване, което, обаче, може да се постигне само въ затворени заведения, предназначени за охтичави.

Такива заведения сѣ вече основани и даннитѣ, които приведохме по горѣ, взети отъ тѣзи заведения, оправдаватъ напълно тѣхното съществуване, а сжщо и доказватъ излѣчимостта на охтиката.

Историята на тия затворени заведения наречени лѣчебни (санатории) за гърдоболни (охтичави) е нова.

Д-ръ *Brehmer* въ 1854 год. основа за пръвъ пжтъ затворена лѣчебница за гърдоболни въ *Goerbersdorf* и постави на разумни основи хигиеническо диететическото лѣчение.

Ученицитѣ му *Driver* (въ *Reibodsgrün*) и *Dettweiler* (въ *Falkenstein*), като основаха свои лѣчебници, разработиха сѣ разни промѣнения и допълнения неговото лѣчение на цѣла метода, която за сега се приема като най-сполучлива по лѣчението на охтиката.

Отъ една лѣчебница се изисква да е въ здраво мѣсто, запазена отъ вѣтъръ, сѣ чистъ въздухъ, близо до гора, въ срѣдъ градина, добри хигиенически наредби, изобилна храна, наредби за удобно стоене дълго врѣме на отворено и опитни специалисти лѣкари по охтиката. Освѣтъ това нѣкои изискватъ и особенъ планински климатъ.

Brehmer изисква за лѣчебница мѣстность, въ която рѣдко се срѣща охтика; чистотата (и мунитетността) на мѣстото, споредъ него зависи отъ височината надъ морското равнище и отъ географическата широчина. Колкото се отива по къмъ екватора, толкова и по високо трѣбва да бжде мѣстото, колкото по на сѣверъ, толкова и по ниско. За Германия той изисква височина 500 м., за Швейцария 1500—1700 м. и къмъ екватора 3—4000 м.

Тая теория на *Brehmer* била дълго врѣме предметъ на живъ наученъ споръ; макаръ тя и да се не удържала, но поне послужила да се пораздрѣнка въпроса за значението на климата за лѣчебницитѣ.

Jourdanet, заблѣлзалъ въ Мексико, че въ мѣста надъ 2000 м. височина рѣдко се срѣща охтика.

Сжщо и *Gauster* въ Австрийскитѣ алпи наблюдавалъ, че на мѣста по-високо отъ 760 м. при извѣстна почва, много рѣдко има охтичави.

Brehmer правилъ наблюдения въ *Goerbersdorf* 500 м. надъ и намерилъ, че отъ мѣстнитѣ жители, на брой 900, за 25 год. отъ охтика умрѣли само 5 души (годишно 0.18).

Съ опити *Miquel* и *Freudeureich* доказали, че въздуха въ горитѣ, сѣ увеличаванието на височината, има по-малко бактерии и че надъ 560 м. едвамъ се намирали нѣкои и други; градоветѣ и околноститѣ имъ сж пълни съ бактерии.

Сжщо и на другитѣ проявления на единъ климатъ мнозина гледатъ различно.

Brehmer отдава най-голѣмо значение на барометрическото налѣгане, *Liebermeister* счита силната горѣщина на слънчевитѣ лъчи, а *Gauster* — озона като най-важно лѣчебно средство на охтиката. *Penzoldt* казва, че планинският климатъ не проявява никакво специфическо дѣйствие върху охтиката, при все че въ студент климатъ се подига охотата за едене, поправка се обмѣната на веществата, кръвообращението и дѣханието се усилятъ и сънътъ се подобрява. Споредъ *Wolf* въ планински климатъ се увеличава числото на червенитѣ кръвни тѣлца и количеството на хемоглобина.

Dettweiler пжкъ утвърждава, че охтиката може да се лѣкува въ всѣки не екстремнъ климатъ. Това твърдение изглежда като да е право, защото добри резултати сж получени еднакво както въ високия студент *Davos* (1560 м.) тѣй и въ низкитѣ лѣчебници *Falkenstein* (400 м.) и *Honnef* (236 метра).

Заради туй и студения климатъ на планинитѣ макаръ и да влияе до нѣйде (защото влиянието на климата върху болни не е окончателно изучено) благотворно върху организма, то пакъ не може да се приеме като главенъ дѣецъ, а само като спомагателно средство на хигиеническо-диететическото лѣчение, което остава за сега най-добро средство противъ охтиката.

И тѣй охтичави, които у дома си не могатъ или не искатъ да изпълняватъ хигиеническо-диететическитѣ предписания, най-добрѣ е да се лѣкуватъ въ затворени заведения, които сж не само лѣчебници, но и училища; въ тѣхъ болния си поправка здравieto и се приучва какъ да живѣе та да се пази отъ нови опасности и какъ да постѣпа съ хранитѣ си, та да не вреди на околнитѣ си.

Охтичавия е опасенъ за обществото, за туй той или трѣбва да се излѣкува или пжкъ да се научи да не вреди на здравитѣ.

Слѣдъ това късо въведение пристъпваме къмъ описанието на нѣколко такива затворени заведения за гърдоболни.

Лѣчебници за гърдоболни въ Falkenstein.

Рѣшихъ изпърво да отида въ най-добрата лѣчебница за гърдоболни, въ която хигиеническо-диететическото лѣчение е достигнало върха на осъвършенствованието си, въ Falkenstein, Мекка на фтизо-терапевтитѣ, както казва Knopf, дѣто отива всѣки, който желае, да види какъ охтиката се лѣкува.

Отпътувахъ отъ Берлинъ на 30-й мартъ (н. с.). Въ сѣщия день пристигнахъ въ Франкфуртъ на м. и отъ тамъ съ желѣзница за $\frac{3}{4}$ часа стигнахъ градеца Cronberg, дѣто си наехъ кола и полека-лека по стрѣменъ пѣтъ едвамъ за половинъ часъ пристигнахъ въ желаемото мѣсто, въ селцето Falkenstein.

Тръгнахъ нарочно прѣзъ пролѣтъта, защото лѣтъ всѣки е на отворено, зимѣ всѣки самъ се прѣдпазва, а пролѣтъ, когато баба Марта ту се усмихва, ту се расплаква, ту расхвърля своитѣ снѣжни парцали, човѣкъ се ползва, не се предпазва и съ това често излага здравето си на опасности. Мислѣхъ, че ще бѣде интересно да се види какъ болнитѣ живѣятъ въ промѣнливото мартенско (въ Германия априлско) врѣме. И не се излъгахъ. Въ Берлинъ врѣмето бѣше топло като прѣзъ май, въ Франкфуртъ се застуди, а въ Falkenstein при пристигането ми запрѣска, заваля дѣждъ, на слѣдующия день задуха студенъ вѣтръръ, заваля снѣгъ и слѣдъ 3 дѣнѣе врѣмето се пакъ оправи, стопли и снѣга се стопи.

Билъ съмъ честитъ.

Селото Falkenstein. Селото е 400 м. надъ м. р., има 900 жители, които изглеждатъ много здрави; нѣма фабрики. Селото е на южния склонъ на погорieto Taunus и е прикрито на И. отъ високъ баиръ покритъ въ долната половина съ джбова гора, която захваща отъ селото и въ горната половина до върха съ елова гора; на С. тоя баиръ се снишава до селото до толкова, че билото му е на еднаква височина съ кулата на заведението и послѣ пакъ се издига, възвива на Ю.-З. тѣй че загражда селото отъ къмъ западъ, като образува отдѣленъ върхъ, на който, въ срѣдъ млада джбова гора, стърчатъ още стѣнитѣ на единъ старъ градъ; задъ и подъ тоя баиръ е градеца Königstein, лѣтенъ климатически курортъ; по нататѣкъ баирища, които се прѣсичатъ на често съ долини и падини.

Мѣстността, около селото запазена съ близки баири отъ З. С. и И., остава на Ю.-З. отворена и образува падина, която се спуща и изгубва въ майнската равнина. Отъ селото се вижда цѣла панорама: по политѣ на баиря, градини съ дървета, бахчи, ливади, ниви; въ подножието кули на градеца Cronberg, а по нататѣкъ въ равнината села и високи комини на индустриални градовци и най-далечъ Франкфуртъ и великолѣпната му желѣзнична станция.

На близо до Falkenstein на И. сѣ прочутитѣ бани Homburg (7 km.) на Ю.-З. Loden (5 km.) и на С.-З. Ruppertshain съ лѣчебница за гърдоболни (4 km.).

Почвата на мѣстността е камениста, девонски шифръ, долната половина отъ мѣстото на заведението е глинеята, но е суха, защото водата отъ дѣждоветѣ лесно се оттича, поради стрѣмнината на мѣстото. Климата едвали би могълъ да се нарече планински, тѣй като селото не лѣжи на изискуемата височина 500 м. и не се различава яко отъ климата на цѣла Германия. Прѣимуществата на климата сѣ гореския чистъ въздухъ безъ прахъ и безъ испарения. Въздуха повече сухъ, макаръ и да не липсватъ дѣждове. Годишно вали дѣждъ срѣдно 1050 т. т. и то най-вече прѣзъ юний, юлий и августъ. Промѣненята на температурата сѣ рѣдко рѣзки и значителни. Срѣдната годишна температура е 6—10°С, а срѣдната студена температура остава винаги надъ нула. Залѣзването на слънцето не причинява неприятно охлаждане на въздуха. Вечерята се отличава почти прѣзъ цѣлата година съ тиха атмосфера и приятна температура; вечерното врѣме лѣтъ е най-приятното отъ цѣлия день и зимѣ най-тихото.

Заведението за гърдоболни.

Лѣчебницата въ Falkenstein е основана по подбужданіе на Франкфуртски лѣкари въ 1874 г. и е отворена въ 1876 год. прѣзъ пролѣтъта. Нужния капиталъ, до 1.500.000 лева е подписанъ отъ богати Франкфуртски граждани, които постановили, че по-голяма печалба отъ 5% не могатъ да взематъ; върхнината отъ печалата, ако има такава, да се употрѣби за подобряние на заведението и по възможности скоро да се построи лѣчебница за бѣдни охтичави.

Дружеството не се е сѣкшило въ нищо, както ще видиме, да направи заведението образцово за назначението си, което признаватъ както лѣ-

каритѣ тѣй и болни, които сж потърсили помощъ тамъ.

Здание.

Заведението е въ голѣма градина край селото, заобиколена само отъ С.-И. съ нѣколко селски къщи и състои отъ главно и допълнителни здания.

Главното здание е дългнесто въ направление отъ И. къмъ З.; на двата си края има по едно крило, които стоятъ въ тѣпъ жгълъ и сж насочени навънъ така, че пазятъ южното лице на зданието отъ источни и западни вѣтрове.

На източното крило се облѣга салона за яденіе и единъ 65 м. дълъгъ потонъ (корридоръ), който води къмъ друго (источно) здание за живѣние на болни. Западното крило е съединено, чрезъ потонъ дълъгъ 35 м., съ друго едно (западно) здание.

На сѣверната страна на главното здание се намиратъ още яхъръ за крави и конѣе и кочина за свине; здание за газово освѣтление, дезинфекционна цещъ, пералня и сушилни. Иматъ 17 крави подъ ветеринарски надзоръ, и ги хранятъ съ суха трева; всѣка една крава дава на день по 12—20 литри млѣко, което се употребява изключително за боднитѣ, доятъ ги два пѣти на день. Преди да ги доятъ измиватъ имъ вимената, а сжщо измиватъ сждветѣ и ржцѣтъ на доячитѣ. Свине държатъ да потрѣбисватъ исхвърленото ястие и не ги колать, а ги продаватъ.

Главното здание има подземие, приземие (партеръ) два ката и таванъ съ нѣколко стаи.

Въ подземието има готварница, зимникъ съ зимовище и съѣстни нѣща, стаи за слуги, машини за отопление, маза за питие, бира, вино, конякъ, кумисъ.

Като се влѣзе отъ сѣверъ въ входа на главното здание, минаваме малко празно мѣсто, на лѣво отъ което е стаичка за вратаръ, а отъ дѣсно канцелярия и поща-телеграфъ; слѣдъ това влизаме чрезъ стѣклени врата въ голѣмъ прустъ, отъ който отпредъ се отива въ голѣмъ зименъ салонъ, високъ, почти стѣленъ, добръ вентилиранъ и служи зиме за дневна почивка; на дѣсно и на лѣво отъ пруста се протакатъ по цѣлото здание потони, които отъ южната страна сж съ стѣклени стѣни, гледатъ въ градината и служатъ въ лошо врѣме за расходка; между дѣсния потонъ и канцелярията е дрѣхарна, въ която има дървета и цвѣтя, та служи и като градина. Въ дѣсното крило има библиотека съ 3000 нѣмски, французски и английски книги; по нататѣкъ чрезъ

западния потонъ се отива въ стаята на лѣкаритѣ, приемната, лаборатория съ микроскопъ, инструменти и електрическа машина; въ 1-й 2-й катъ на сжщото (западно) здание е жилището на лѣкаритѣ, а въ подземието сж бани съ душеве и ванни и стая за мъртви.

Отъ лѣвия потонъ се отива въ читалня съ вѣстници и стая за пушене, и по нататѣкъ въ салона за яденіе и чрезъ другъ потонъ въ дѣсното крило, въ крайтъ, на което има стаи съ клавиръ, хармониумъ и билиардъ, а на вътрѣшния катъ чардакъ.

Отъ пруста по широки стѣлби се възлиза въ горнитѣ катове съ стаи за болни; потонитѣ сж на сѣверъ и стоятъ гледатъ на югъ. Стаитѣ на първия катъ сж съ балкони.

Стѣнитѣ на зданието сж тѣнки, та да може да става провѣтриванье и чрезъ тѣхъ.

Стаитѣ сж съ по 1, 2 и 3 прозорци за едно или двѣ лѣгла; стаитѣ както и прозорцитѣ не сж особено високи, както за гърдоболни, по понеже прозорцитѣ стоятъ денемъ и нощемъ отворени, то тоя недостатѣкъ се изглажда; прозорцитѣ иматъ дъги, по които могатъ да се отварятъ $\frac{1}{8}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$ и така закрѣпени да стоятъ постоянно отворени. Въ стаята има пердета, електрически звѣнецъ, топликъ за парово отопление, а нѣкои — и соби за отопление съ вжглища отъ вжтрѣ. Подътъ е съ масленни бои и се мие всѣка заранъ, а стѣнитѣ сж съ тапети. Сега се урѣждатъ стаи, на които стѣнитѣ могатъ да се истриватъ съ хлѣбъ, та по сигорно да се прѣмахва всѣка нечистотия. Всѣка стая има масса, столче, канапе за сѣдане и за лѣгане, омивалникъ, лампа, свѣщъ, плювалникъ на нощната маса и ржченъ плювалникъ отъ сипъо стѣкло въ сръдната прѣципнатъ, та да се не виждатъ храчкитѣ, лѣгло съ мека постилка и подзглаве, одѣяло за завиване и отгорѣ половинъ пуховъ юрганъ. Мобилировката на стаитѣ е различна, споредъ цѣната имъ. Повлѣклото на лѣглото промѣняватъ на двѣ недѣли; всичко въ стаята се дезинфекцира, кога болния напусне стаята. Постилки и подобни принадлежности не измиватъ и не изблѣскватъ та да се недига прахъ, ами ги истриватъ съ влажни кърпи. Прислугата извършватъ слугини.

Мжже и жени живѣятъ размѣсено въ зданието, не сж отдѣлени.

Салона за яденіе е широкъ 12 м., дълъгъ 24 м., високъ 10 м. и побира 200 души сѣднали на три реда маси; той е малко освѣтленъ

защото само отъ една дълга и една къса страна има прозорци и то малки и много високо, но е добръ вентилиранъ, та има достатъчно чистъ въздухъ за прѣбиванieto на болнитѣ само за обѣдъ и вечеръ по 1—2 часа.

Подъ западния потонъ верѣдъ подземieto има зимна градина съ стѣкленъ покривъ.

Градината е доста голѣма, чиста, посадена тукъ-тамъ съ елови дървета, съ пѣтеки криви чисти, посипани съ пѣсокъ и дребни камачета; тя надъ зданието е малка и равна, а подъ зданието е голѣма и стрѣмна.

Отворени подслони.

Въ приземието на крилата отъ главното здание, въ край, има подъ отдѣленъ покривъ по единъ *чардакъ*; тѣ сж кръгли, обгрѣщатъ вжтрѣшния кѣтъ на крилото и сж затворени съ стѣклени стѣни; само до 80 с. м. надъ дѣсчения подъ съ прѣградени съ дѣски, чардацитѣ служатъ за лошо врѣме и запазватъ болнитѣ отъ дѣждъ, снѣгъ, силенъ вѣтръ или слънце. Въ тѣхъ лѣжатъ болни, които не могатъ да стоятъ съвсѣмъ на отворено.

Предъ подземieto и приземието (южното лице) на главното здание, отъ двѣтъ страни на испекналия зименъ салонъ, покрай цѣлото здание има *подслони*, дълбоки 2 м., високи колкото подземieto и частъ отъ потонитѣ и покрити съ стѣклена стрѣха. Подслонитѣ на югъ отъ кѣмъ градината сж отворени, на С. сж запазени съ зданието и на И. и З. съ крилата. Предъ подслона има дебели пердета. Подътъ камененъ.

Въ градината има тѣй нареченитѣ *колибки*, тѣ сж на брой четири. Една е подъ источния потонъ въ видъ на пещера, издълбана въ стѣната, само за лѣтъ за 2—3 лѣгла. Втората е въ форма на широко растворено П. Подътъ и покривътъ дѣсчени, отъ страни и отъ сѣверъ заградени съ дѣски, на югъ отворена; отпредъ има пердета за 10 лѣгла. Третата е кръгла, само за 7—8 лѣгла, прѣградена съ дѣски, отгорѣ прикрита съ отворена стрѣха. Тя е подвижна около вертикалната си ось, та може входътъ ѝ да се остави винаги на заветъ. Четвъртата колибка е осмогъла, до единъ метъръ съ дѣсчена ограда, по нагорѣ съ дѣсчена мрѣжа, стрѣха двойна на катове, за 15 лѣгла.

Въ чардацитѣ, подслонитѣ и колибкитѣ има около 140 столъ-лѣгла на които болнитѣ лѣжатъ. Столъ-лѣглата сж плетени отъ прѣчки и сж дълги колкото едно лѣгло — та човѣкъ да може

добръ да си лѣгне опнатъ; въ колѣнетѣ сж прѣчупени и издигнати, подзглавето имъ е подвижно, че може да се простре и направи за лѣгане или да се исправи да стане за сѣдене, тѣ сж постлани съ дюшечета. До всѣки столъ-лѣгло стои масичка.

Тия отворени подслони сж въведени първи пѣтъ въ Falkensfein и служатъ на болнитѣ за лѣжане на отворено въ разни годишни врѣмена, съ цѣлъ да дѣхатъ въ изобилие чистъ въздухъ. Въ тѣхъ болнитѣ излѣжаватъ на столъ-лѣгло по-голѣмата частъ отъ деньтъ. Обиновенно лѣжатъ на отворено отъ 8 ч. сутринъ до 10 часа вечеръ.

Въ чардацитѣ и подслонитѣ лѣжатъ обикновенно жени, въ колибкитѣ мъже.

Хигиенически наредби.

Вода, заведението докарва чрѣзъ свои водопроводи отъ ближния 80 м. високъ върхъ; тя е 10—12 °С. топла и много добра за пиене. Съ сжщата вода си служи и домакинството.

Отоплението на заведението е съ пара, която съ трѣби е прокарана по всички салони, стаи и потони, които, кога сж затворени, сжщо се стопляватъ. Само источното отдѣлно здание и приземието на главното здание се отопляватъ съ горѣща вода. Предпочита се това отопление предъ други, та да се държи въздуха влаженъ. Зимѣ топятъ отъ 6 ч. заранъ до 10 ч. вечеръ. Средня топлина бива обикновенно 18—21°.

За провѣтриванье, горнитѣ прозорци на салонитѣ и потонитѣ сж направени на пластове та да се отклапаятъ и склапаятъ. Всѣка стая има вентилаторъ.

Освѣтлението изъ потони, салони, подслони е съ въздушенъ газъ, въ стаитѣ съ петролеумъ и свѣщи.

Изъ потонитѣ, салонитѣ, подслонитѣ, градината и изъ стаитѣ има наслагани до 250 *плювалници*. Тѣ сж дълбоки чани, напълнени до половинъ съ вода; хрѣчкитѣ хвърлятъ въ нужницитѣ, а плювалницитѣ изливатъ и исплакноватъ съ горѣща вода.

Нужницитѣ сж обикновенни. За тѣжко болни поднасятъ въ стаитѣ подвижни столове-нужници. Нечистотии отъ нужницитѣ и готвачницата се събиратъ въ общъ резервоаръ въ градината. Отъ готвачницата нечистотиитѣ сбиратъ по напредъ въ единъ трапъ, дѣто се оттаява тлѣстината, която отбиратъ и продаватъ и водата послѣ пуцатъ въ общия резервоаръ. Събраната въ резервоара вода обистрятъ съ алуминиевъ сулфатъ

и я пушатъ въ други трапове дѣто се отапя; талгътъ се суши и продава. Отаената вода се пуца въ гората, на която, обаче, не понася, защото суши дърветата ѝ.

Тоя начинъ за прѣмахване нечистотитѣ се е оказалъ много удобенъ.

Управление на заведението.

Домакинството и канцеларията управляватъ г-нъ Hosseus и госпожата му и Schuenemann. Тѣ нагледватъ служащитѣ да изпълняватъ точно и вѣжливо длъжноститѣ си, готвачницата, въ която готвятъ нѣколко жени, прѣгледватъ месото, хлѣба и зеленчуцитѣ, които донасятъ доставчици отъ вѣнъ и всички други стопански принадлежности; тѣ водятъ земание — давание съ болнитѣ и държатъ сметка за расходитѣ на заведението.

Всѣки боленъ при постъпването въ заведението плаща веднажъ за винаги 25 л. и 6 л. за дезинфициране вещитѣ му кога напуца заведението. За лѣчене и ядене плаща 10 л. на день, за стая споредъ голѣмината и положението отъ 1.25 до 10 л. Отдѣлно се плаща пиетето бира, вино, конякъ и млѣко, което се пие вѣнъ отъ уреченото врѣме, къпане, отопление, освѣтление, кола за расходъ и пр. Болнитѣ пращатъ дрѣхитѣ за пране вѣнъ отъ заведението, за което плащатъ пакъ отдѣлно. Всѣки боленъ е длъженъ да си донесе всичко необходимо облѣкло, кожуси за зимѣ, плодове, одѣяла и други завивки за крака и пр. Освѣнъ това, трѣбва да си купи термометръ и Детвайлеровъ плювалникъ за въ джобъ, който е отъ синьо стѣкло, голѣмъ като паче яйце и има захлупка и дѣно, което се отвърта, та да се изсипватъ храчкитѣ, слѣдъ което всичкия се измива съ горѣща вода.

Лѣкарския персоналъ се грижи само за болнитѣ. Консултирующия директоръ на заведението е Geheimer Sanitätsrath D-r Dettweiler. Той е ученикъ на Brehmer въ Goerbersdorf и освѣнъ дѣто усъвършенствува хигиеническо-диететическото лѣчение на учителя си, но отиде и по далечъ; той стана основателъ на благодѣтелни заведения, лѣчебницитѣ за бѣдни охтичави. Dettweiler е любезенъ, но строгъ къмъ болнитѣ, които го обичатъ и почитатъ. По напредъ живѣлъ въ заведението, но сега живѣе въ Cronberg и посѣщава заведението по 2—3 пѣти въ недѣлата. При едно такова посѣщение прѣгледвахме заедно болни, като служихъ на единъ студентъ русинъ пратенъ отъ Киевъ на лѣчение за прѣводачъ по

неволя, защото той не знаеше нѣмски, а азъ руски. Главенъ лѣкаръ е д-ръ Hess, много любезенъ и учтивъ лѣкаръ; грижи се съ присърдце за болнитѣ, които за това го и много обичатъ. Старши лѣкаръ е д-ръ Blumenfeld, който ръководи лабораторията, научнитѣ работи на заведението, завежда метеорологическа станция и е издалъ книжка: Ueber den Einfluss meteorologischer Vorgänge auf den Verlauf der bacillären Schwindsucht. Оординаторъ е д-ръ Kellermann.

На всички тия г-да исказвамъ сърдечна благодарность за дѣто ме улесниха и дадоха възможность да се запозная отблизо съ заведението и изуча живота на болнитѣ въ едне недѣлното ми пребивание тамъ.

Лѣчение на охтичавитѣ.

Щомъ болния пристигне въ заведението, распитва се отъ лѣкаритѣ не само относително болестта ами изъ далеко и за частния му животъ, навици, образование и пр. нѣща, които можтъ да опрѣдѣлятъ индивидуума, който послѣ и като такъвъ лѣкуватъ. Лѣкаритѣ прѣгледватъ болния, останавливатъ точно болестта, опрѣдѣлятъ количеството на бацилитѣ, прѣтеглятъ го, записватъ по важнитѣ нѣща въ болнична книга и слѣдъ това даватъ нужнитѣ наставления за живота на болния и то въ най-малки подробности, какво да яде и пие, какъ да се облича и предпазва, да ли ще ходи и колко или ще лѣжи и кждѣ, въ стаята си или на отворено. Визитация на тѣжко болнитѣ се прави всѣки день, на другитѣ споредъ нуждата, всички болни се прѣгледватъ основно единъ пѣтъ въ мѣсеца; тѣглятъ болнитѣ на 4 недѣли единъ пѣтъ. Обикновенно болнитѣ живѣятъ въ заведението по 3 мѣсеца, толкова се полага и счита за достатъчно; нѣкои болни живѣятъ и по дълго врѣме. Всички заповѣди болнитѣ трѣбва точно да изпълняватъ, въ противенъ случай се принуждаватъ да напустнатъ заведението. Въ това заведение владѣе въобще строга дисциплина.

Заведението е отворено цѣла година и се посѣщава годишно отъ 400—450 болни; мѣсто има за 120 болни.

Движение и спокойствие.

Лѣчението на болния започва съ *спокойствие*. Сърдцето е спѣтникъ на охтиката; като се движиме много то мускулитѣ и сърдцето, като мускулъ, се уморяватъ, когато бѣлия дробъ при това малко се напѣрга, тѣй като той споредъ Dettweiler, служи само като цѣдило на въздуха. Умо-

ряванието проявява вредно влияние на нервната система, а тая върху сърдцето; отъ опитъ е забѣлѣзано, че мнозина болни отъ излишно усърдие да дѣхатъ много въздухъ, което правятъ всички болни щомъ се почувстватъ малко по-добъръ, захващатъ безконтролно да ходятъ много и съ това на мѣсто подобръние си докарватъ непоправима вреда. За туй се прѣпоръчва на болния най-първо спокойствие доркѣтъ се узнае точно състоянието на сърдцето и болестта му. Ако се позволи на болния да ходи, то той трѣбва да извършва това полека, тъй че никога да се не уморява и не испотява; ако се поти, то трѣбва да ходи по 10—15 минути и да си почива пакъ по толкова. Ако, обаче, отъ расходка се забѣлѣжи отслабване на сърдцето или малокръвие, т. е. кожата побледнѣе, бузитъ се зачерватъ, главата се замайва, появи се прозяване, пулса отслабне и се ускори, то тогава на болния се предписва най-строга спокойствие и при единъ кой да е отъ горнитѣ признаци запрѣтѣва му се да ходи и трѣбва да лѣжи въ стаята си или на отворено, споредъ общото му състояние. Ако болния не е слабъ или слабия се посвѣзель и нѣма треска, то тогава позволява му се *ходение* било изъ потона, градината, даже и изъ гората; на малокръвни и които побиватъ трѣпки прѣпоръчватъ кога ходятъ да пиятъ по малко конякъ за усиление и да се не потятъ. Слѣдъ подобрънieto състоянието на болния приучва се на *дълбоко дѣхание*, което се извършва така: болния се расхожда полека и на всѣки стотина — двѣстѣ раскрача, внимателно 2—3 пѣти поема дълбоко и пакъ тъй издѣхва; ходението захваща полека и се усилюва и увеличава, споредъ нуждата, даже и по стрѣмни мѣста. Ако се появятъ болки въ гърдитѣ, сърдцебиене или други неприятности, то тогава и това се запрѣтѣва. Усиленото дѣхание се прави съ цѣлъ не само да се поеме повече въздухъ, но и да се усилятъ гърднитѣ мускули и да се предпази бѣлия дробъ отъ ателектаза. Велосипедъ, издѣние, плавание, гимнастика се запрѣтѣва на болния за дълго врѣме макаръ и да е оздравѣлъ.

Brehmer е на друго мнѣние. Той като указва, че сърдцето на охтичави било малко, прѣпоръчва движението за да го уголѣми и усили, та да работи по добръ. *U Weber* е на сѣщото мнѣние и казва, че „азъ не бихъ лѣкувалъ охтичави безъ движение на тѣлото“, което изречение *Penzoldt*, който поддържа *Dettweiler* — а обръща тъй, че „не бихъ лѣкувалъ охтичави безъ

спокойствие“ и движения позволява въ исключителни случаи, като се води отъ началото, че ние лѣкуваме боленъ и болни части на тѣлото съ спокойствие и че всѣко движение, растагане на болни части само усилюва раздражението и увеличава болестта.

Ние мислиме, че съ охтичави трѣбва да се постѣпва тъй както едно врѣме е прѣпоръчвалъ *Хинократь*, охтичавия да ходи ако движението го ползува, въ противенъ случай да пази спокойствие.

Въздухъ. Второто важно средство, което се употребява при лѣкуванието охтиката е *въздухъ*. Въздушното лѣкувание е докарано въ това заведение до една усвършенствуванa метода, както никадъ другадъ. Въздушното лѣчение, обаче, не е тъй лесно и изисква, както ще видиме, постоянното наблюдение на лѣкаръ.

Всѣка погода, всѣко годишно, дневно или нощно врѣме може да се пригоди за въ полза на болния, казва *Dettweiler*; болния трѣбва да плава, да се къпе въ въздуха, който, както и водата, може да се употребѣи като средство и противъ настинката, която *Dettweiler* счита за реална причина на разболяване.

За въздушното лѣчение служатъ потонитѣ, чардацитѣ и колибкитѣ, въ които болнитѣ споредъ даденитѣ наставления се ползуватъ отъ въздухъ въ изобилие. Съ подходящо облѣкло, пледъ, пардесю, шуба се наддѣлява на най-лошо врѣме и болния се предпазва отъ настинка; болнитѣ както зимъ тъй и лѣтъ, лѣтото не по-малко е опасно отъ зимата, получаватъ наставления какъ да се обличатъ прѣзъ деньтъ и вечеръта.

Тежко боленъ зимно врѣме лѣжи въ стаята си добръ облѣченъ и завитъ така че да му е топло. Прозорецѣтъ се затваря или се отваря за първо врѣме малко, по послѣ повече даже и до половина и отворенъ стои не само денѣмъ но и нощѣмъ; стаята се стоплява умѣренно.

Като се поусили болния позволява му се да ходи изъ затопленитѣ потони и най-послѣ да лѣжи на отворено въ чардацитѣ, най-напредъ единъ или два часа по послѣ повече, даже до 10 часа на день. Болния лѣга на столъ-лѣгло облѣченъ добръ съ зимни дрѣхѣ; слуга му овива краката съ черги или съ кожени завивки или ги пѣха въ кожени торби направени нарочно за това и покрива болния още до шия до носа съ одѣяло, пледъ или по дебела завивка. На главата си болния налага мекка шапка, а рѣцѣтъ си пѣха въ топли рѣжавици. Така нагласенъ

болния лѣжи цѣли часове на отворено, овитъ като мумия и само главата или по добръ носѣтъ се подава за дѣхание, тѣй като болнитѣ сж длѣжни да се приучаватъ да дѣхатъ само прѣзъ носъ, та да затоплятъ предварително въздуха а не и прѣзъ уста. Болния може да постави подглавето високо, така щото да може да чете, пише или да играе карти съ съсѣда си, да плете и пр. Въ по топло врѣме и лѣтѣ дрѣхитѣ сж по легки и завивкитѣ по малко.

Въ такова положение на отворено, на чистъ въздухъ болния прѣкарва деньтъ и вечерята въ всекакво врѣме, дъждовно, мъгливо, вѣтровито влажно, при най-силенъ слънчевъ пекъ, при снѣгъ и голѣмъ студъ даже и до 12° подъ нула, запазванъ само отъ платненитѣ пердета. Отъ стението на отворено нѣкои болни за първо врѣме както зимѣ тѣй и лѣтѣ, дорекът навикнатъ, получаватъ катаръ на горнитѣ дихателни органи, който обаче скоро прѣминава.

Само при много сухъ или студенъ влаженъ въздухъ болнитѣ се прибиратъ въ затоплени салони, потони или въ стаитѣ си, на които прозорцитѣ затварятъ. Въ такова врѣме болнитѣ се осѣщатъ много злѣ и нѣкои храчали кръвъ, сж щото се случвало обаче и въ Корсика, когато завѣялъ горѣщия вѣтръ *Широко*. Единъ лѣкаръ на име Полакъ, който е билъ на лѣчение и въ Корсика ми расправяше за това странно явление.

Лѣженето на отворено, което на първъ погледъ изглежда досадително, опитахъ самъ и го намѣрихъ доста приятно. Слѣдъ вечера овихъ се добръ и лѣгнахъ на единъ столъ-лѣгло подъ поделона; затоплихъ се и осѣщахъ особено наслаждение, гледайки предъ мене тъмнина прошарена съ прѣхвърквающия снѣгъ. Лѣжахъ до единъ лѣкаръ, по негова покана, повече отъ часъ и половина, до 10 ч. вечерята. Той въ разговора ни между другото ми расправи, че преди 8 години се разболѣлъ отъ охтика и слѣдъ 3 мѣсечно лѣчение въ сжщото заведение оздравѣлъ съвършено и се заловилъ на работа. Сега го повърнала болѣстѣта. Той най-точно изпълняваше предписанията и то съ пълно съзнание. Хвалеше се съ заведението и наредбитѣ му.

Болнитѣ при лѣженето пиятъ чай, млѣко, пуншъ и други питиета, които си плащатъ отдѣлно.

Обличание. Като охрана противъ студения въздухъ прѣпорѣчватъ на болнитѣ да носятъ на голо мрѣжа-риза отъ памукъ или коприна, врѣзъ нея вълнена фанела и вълнени дебелѣ дрѣхи,

които да покриватъ краката до подъ колѣнитѣ. Въ обличанието и събличанието на болнитѣ обръщатъ особено внимание; заранъ кога се миятъ или прѣобличатъ не бива да стоятъ въ стаята голи, а трѣбва винаги да сж облѣчени; на женитѣ, които гледатъ повече модата отъ колкото здравнето си и които обичатъ легко облѣчени дълго врѣме да се рѣшатъ предъ огледало, запрѣтѣва се да стоятъ въ стаята си по риза или боси. Щомъ болния стане отъ лѣглото си трѣбва добръ да се облѣче да затвори прозореца, че тогава да се мие или ходи повнѣ. Ако болния отъ ходене е потенъ и иска да сѣдне или лѣгне, то трѣбва по напредъ да се облѣче съ по дебелѣ дрѣхи.

Като спомагателно средство за охрана противъ настинка, освѣнъ лѣженето на отворено употребяватъ, само че по нарѣдко, каляванието на кожата съ студени душеве и мокри или сухи растривания.

Отъ дълги наблюдения Dettweiler забѣлѣзаль, че едвамъ 30% отъ болнитѣ могатъ да поне-сжтъ душеве съ полза, други 30% студенитъ или влажни растривания и останалитѣ, сухо растривание. За туй и въ тоя случай индивидуализиратъ тоя начинъ на лѣчение и не го предписватъ всекому безразборно. И въ това сж особено внимателни.

Душеветъ съ дѣждъ, струя отгорѣ и струя за биене отъ страна. Болния се съблича въ отдѣлна стаичка, исправя се подъ душа, слугата прѣзъ една дупка извиква името на болния въ съсѣдната стая, дѣто сѣди лѣкаря, който веднага пуца назначения душъ нужното врѣме, като гледа на часовникъ, 10 най-много 40 секунди. Болния носи гумена шапка на главата си да ѣж не бѣже водата и да си не мокри косата; кога пуснатъ душа болния се трие съ ржцѣ по гърдитѣ и сърдцето и подиръ душа слуга го истрива по снагата съ чаршавъ дорекътъ кожата исхне и се зачърви. Слѣдъ това болния се облича и се разхожда до нѣкое врѣме. Водата е изворна и топла 10—12° С. Опитахъ и душеветѣ, на които водата не се осѣща студена, а повече като дразнене и шибане съ бодила и то защото кѣпанieto трае много кѣсо врѣме. Слѣдъ душа човѣкъ се осѣща опрѣсенъ. Dettweiler отдава голѣмо значение на студената вода на душеветѣ.

Сухитѣ триения сж специалностъ на това заведение. Триенето извършватъ обучени слуги. Заранъ дорекътъ още болния не е станалъ, затоплятъ стаята; слугата възголва частъ по частъ

тѣлото и съ дебело сухо, топло ленено платно трие насамъ-нататъкъ кожата на сухо доркѣтъ се зачърви равномерно; слѣдъ това болния се облича и си почива въ лѣглото. По слаби болни растриватъ съ намокренъ¹ сьонгеръ въ чистъ спиртъ, на който постепенно прибавятъ вода доркѣтъ най-послѣ прѣминатъ само къмъ вода, къмъ спирта прибавятъ и раздражняюща сръдства. Опитавъ и сухото растриване; слѣдъ растриването човѣкъ осѣща по кожата си приятна топлина и усиление на цѣлото тѣло.

По крѣпки болни растриватъ съ мокри или съ влажни, добръ изцѣдени и малко провѣтрени ленени чаршави доркѣтъ кожата се зачърви и послѣ я истриватъ да исъхне добръ, слѣдъ което болния се облича и си лѣга да си отпочине или се расхожда.

Мокри обвивания, каквито употребяватъ другадѣ, не се употребяватъ тукъ.

Всички болни се къпятъ по единъ или два пжти въ мѣсеца въ ванни съ топла вода за чистота.

Питание на охтичави. Слѣдъ въздуха другъ най-важенъ дѣецъ при лѣчението на охтичави е питанieto. Самата болѣсть както е извѣстно захваща съ това, че кожата поблѣднява, болния отпада и залиява; това сж признацитѣ, които заблѣзва болния и окръжающитѣ го. За това най-голѣма грижа трѣбва да се положи за подиганieto на тѣлото, съ което се усилюва сжщеврѣменно сърдцето и бѣлия дробъ, които, като се замѣстя болното съ здраво, надѣляватъ разрата и попрѣчватъ на распространението ѝ. Поправянието на питанieto се постига най-мжчно, защото има да се бориме съ охотата за ядение у болния, която, както е извѣстно, е много каприозна; лоша охота за ядение и трѣската сж най-страшнитѣ врагове на охтичави, които най-мжчно се побжждаватъ и често разбиватъ лѣкарскитѣ старания.

Ястието, въ заведението, не се приготвя тъй да кажеме като за болни, които държатъ пийрисъ, само булйонъ, бифтекъ и яйца. Ястието се готви съ разни подправки и то всѣки день разнo, че болния никога да му не навикнова, ами се да бжде изненаданъ и съ това да му се разяда на ново; съ други думи казано, ястието е като за здрави хора. Само на силно трѣскави се дава отдѣлна лека храна, подходяща на положението имъ.

Болния, ако нѣма охота за ядене, убжждава се, пжкъ се и принуждава да яде; най-първо

по малко и ястието му се мѣнява до-тогава доркѣтъ се намѣри подходящото, което най му се усажда. Всички болни, мжже и жени, яджтъ въ урѣчено врѣме въ общия салонъ. Заедно съ болнитѣ яджтъ и лѣкаритѣ, до които сѣдатъ обикновенно новитѣ болни, та да ги увѣщаватъ да яджтъ повече.

Заранъ отъ 7—8 ч. болнитѣ закусватъ до насита чай, кафе, млѣко, шоколада, симитчета съ масло, медъ и пр.; слѣдъ закуската пиятъ на гълтаци по една чаша млѣко.

Въ 10 ч. зематъ подхапжкъ, булйонъ съ яйца, хлѣбъ съ масло, месо да не е тлѣсто и чаша вино; слѣдъ това кумисъ или една-двѣ чепи млѣко испитъ на гълтаци. Млѣкото пиятъ сурово, прѣсно издоено, не го варятъ защото ставало мжчно смилаето, а пжкъ отъ бацили не ги е страхъ, защото добитжка е домашенъ и здравъ. Кефиръ, незнамъ по какви причини, не даватъ на болнитѣ.

На обѣдъ въ 1 ч. болния, ако е възможно, яде всичко, което се поднася. Обикновенно поднасятъ 7 ястиета. За да се види какво и колко се яде, предлагаме картата на ястията, които се поднасяха на единъ обѣдъ:

- 1) постна чорба или булйонъ;
- 2) риба (Cabillaud, Kabeljeu) съ картофи и масло;
- 3) розбифъ съ макарони и сладко отъ боровинки;
- 4) говежди езикъ съ карфиолъ;
- 5) гоени пилета съ салата и сладко;
- 6) замрзвало;
- 7) овощия (протокали, ябълки, орѣхи и пр.).

Питие всѣки си поржчва споредъ даденитѣ наставления най-добро качество вино бѣло, червено, размѣсено съ вода селтерсъ или кронталеръ, бира.

Слѣдъ обѣдъ, които обичатъ, пиятъ кафе.

Въ 4 часа, хлѣбъ съ масло, пиятъ прѣсно издоено млѣко, кумисъ, чашка вино или конякъ.

На вечеря отъ 7½ ч. даватъ чорби, топло месно ястие, розбифъ или друго съ оризъ, макарони, зеленчукъ, студено месно ястие, шумка, езикъ, салами, телешко месо, пиличъ съ салата или сладко, масло, 1—2 чаши вино или бира. Вечеръ пиятъ повече бира.

Вечеръта до 10 часа преди лѣгание, а и цѣлиятъ день на мѣсто вода пиятъ още млѣко. Ако болни немогатъ да пиятъ чисто млѣко, размѣсватъ го съ селтерсъ или конякъ, съ жълтѣдово кафе или съ какао.

Отъ казаното до тукъ за питанието се вижда, че болнитѣ ядѣтъ повече отколкото трѣбва да яде единъ човѣкъ; това се прави съ цѣлъ да се прѣхрани болния и усилн въ късо врѣме, което и много скоро се постига, защото 86% отъ болнитѣ въ тримѣсечното си прѣбывание въ заведението, споредъ изчислението на Dettweiler, придобиватъ на тегло по 3—4 kg. и само 14% оставатъ на сжщото тегло или намаляватъ.

Преди да зготвятъ месото държатъ го 14 денѣ въ ледъ и 14 денѣ на студено, та да омекне; отъ това месото става меко, сочно и много вкусно. Пиличъ държатъ неразпранъ само по 2—3 денѣ, инѣкъ се разваля; готвятъ и прѣсна риба, но иматъ и сушена и на саламура. Отъ чернитѣ дробове на пиличъ приготвятъ прочутитѣ страбурски пастети.

Ястието изобщо е най доброкачественно и много вкусно. Питиетата сж сжщо отъ първо качество и не извънредно скъпи.

Алкохола, вино, конякъ, бира употребяватъ тукъ въ голѣмо количество, както на ядене, тъй и на расходка.

Единъ боленъ испива на день по една бутилка бордо вино или 70—80 гр. конякъ. Пие се като възбудително на нервитѣ и сърдцето и да спомага на смиланieto. Въ това отношение, чини ми се, че малко прѣкаляватъ съ алкохола, особено у женитѣ, които не сж му навикнали и на мѣсто възбужданне получаватъ отпаданне. Всички ставатъ отъ трапезата съ зачервени бузи и плавали очи. Но Dettweiler вижда отъ алкохола добри резултати и постоянствува и не се плаши отъ натяквания и отъ алкохолизмъ. Предъ добритѣ резултати, трѣбва да отетжнятъ разумнитѣ разсждения.

Лѣчение на отдѣлни признаци.

Освѣнъ общото лѣкувание не се занемарява и лѣкуванието на отдѣлни признаци, които не въ малѣкъ размѣръ влияятъ на общото състояние на болния.

Противъ *трѣска* употребяватъ главно лѣжение на отворено, на чистъ въздухъ, съ което скоро и за дълго врѣме се намалява огъня и врѣменно даватъ като лѣкарство алкохолъ, който се предпочита предъ другитѣ антипиретически средства. За нощемъ даватъ южни вина, порто-вино, токайско, грѣцко, горѣщо вино съ захаръ и дарчинъ, грогъ. Алкохолъ не даватъ само на такива, които иматъ силно отвращение отъ него. Особенна диета не се предписва, както това правятъ

други лѣкари, напротивъ въ такъвъ случай се ръководятъ отъ състоянието на стомаха, а не на трѣската. Лѣкарства даватъ Phenacetinum, Antifebrinum и то въ малки давки по 0.25 гр. за успокояване на болнитѣ та да могатъ да спятъ.

Като осѣти болния, че ще го *побиватъ трѣпки*, пие горѣщъ грогъ, горѣщо млѣко, горѣщъ лимоновъ сокъ, горѣщо вино съ захаръ и дарчинъ и се завива съ одѣяла дорѣкътъ се стопли. Ако врѣмето е хубаво оставятъ болния да лѣжи на слънце съ покрита глава. Температурата болнитѣ мѣрятъ въ устата си.

Кашлицата, колкото и да е силна, прѣстава сама подъ влиянието на въздушното лѣкувание. Тѣй щото рѣдко прибѣгватъ къмъ лѣкарства за успокояване. Легка кашлица прѣмахватъ съ гълтакъ студена вода, ледъ, млѣко, питки отъ исландски мѣхъ, шоколади; болния трѣбва да дѣха прѣзъ носа си или пакъ да държи кърпа предъ устата си, та да се постопли въздуха. Болния се приучва да потушава кашлицата на сила съ воля. Въ по тежки случаи, особено ако отъ кашлица не може да се спи, даватъ морфиумъ.

Ако болния *храчи кръвъ*, то трѣбва да пази абсолютно спокойствие, да лѣжи, полагатъ ледъ върху сърдцето за успокоение, предписватъ строга диета и даватъ Atropinum, Ergotinum, Morphinum. Въ лежки случаи оставятъ болния безъ лѣкарства, като мислятъ, че кръвта се съсирва и заприщя сама раната отъ която тече кръвъ.

Строго се запрѣтвя на болнитѣ да пушатъ въ заведението и да храчатъ, плюятъ по земята или въ кърпа; често нарушаване тая заповѣдъ слѣдъ нѣколко напомнения има за послѣдствие испѣждане непослушника отъ заведението. Всѣки трѣбва да плюе и храчи въ плювалницитѣ или въ Детвайлеровия плювалникъ, който трѣбва да носятъ винаги съ себѣ си.

За *катаръ* въ гърлото болнитѣ вдѣхватъ разни лѣкарства или го мажатъ. За плевритически болки тургатъ синапови книжки или пристизови наложки. Правятъ резекции на ребра и други малки операции.

Creosotum даватъ твърдѣ на рѣдко.

За *разстроенъ стомахъ* предписватъ особена диета; болнитѣ ядѣтъ попара отъ хлѣбъ, чорба отъ шкембе, слузеста чорба съ жълтакъ, каша съ грисъ, оризъ, триеница, сурово кълцано мѣсо, миди, пенджеушъ, момички и др. Противъ блювание глѣтатъ ледъ, пиятъ селтерсъ, аq. Lau-rocerati или morphinum. Противъ *сгоруха* (Pur-ro-sis) даватъ сода, противъ запичане — P. Та-

marindorum pulvis magnesiaе sum Rheo или карлсбадска соль; противъ дрисъкъ — млѣко съ варена вода (A. calcaria), кафе, млѣко съ жълтово какао, соль, сладки вина, кисело млѣко, качалакъ, catechu, Colombo, Argent. nitr, Tanninum, opium. За разяда, мѣняватъ ястието на често и даватъ по нѣкога солна киселина, разни горчила Bismuthum Saliryl. бѣло вино; червеното вино насища.

Нощно помение прѣмахватъ съ това, че болния трѣбва да спи на отворени прозорци, въ 1—4 ч. прѣзъ нощта да си хапне хлѣбъ съ месо и пие чаша силно вино, млѣко съ 5—6 лъжички конякъ; въ краенъ случай даватъ Atropinum, Agaricinum, растриватъ снагата на сухо и даватъ да пиятъ горѣщо кафе.

Противъ *безсъние* прѣпоръчватъ на болния да се завива легко, въздуха въ стаята да е хладенъ, даже и студенъ; влажни растривания на снагата, студени наложки или мѣхуръ съ ледъ на главата или по снагата дѣто има болки, приеницови наложки на стомаха, които освѣтъ дѣто отниматъ топлината, ами успокояватъ и докарватъ сънь.

Въобще въ заведението употребяватъ твърдѣ малко лѣкарства.

Въспитание на болния.

Остава да споменемъ едно съществено помагало при лѣчението охтичави не по малко важно отъ изброенитѣ до сега, именно душевното въспитание на болния.

За да се подигне отпадналий духъ на охтичавия и за да се направи тримѣсечния затворенъ животъ доста приятенъ, заведението се е погрижило и за забавления. На често въ заведението дохождатъ музиканти, които съ свирната си доставяватъ доста приятни наслаждения на болнитѣ. Пъкъ и болнитѣ сами си ги доставяватъ, като си устройватъ вечеринки общо или частно по нѣколцина; па и за отдѣлни лица заведението има голѣми удобства за забавление, които, обаче, се прѣпоръчватъ съ умѣренность. Болнитѣ четатъ книги, вѣстници, списания, играятъ карти, билирдъ; свирятъ клавиръ, хармоніумъ, лѣтъ играятъ въ градината на билирдъ, крокетъ, стрѣлятъ на срълбището, ходятъ на расходка изъ градината, изъ близката гора или по надалечъ съ кола. И зимнитѣ дълги лѣжения болнитѣ прѣкарватъ често съ приятни забавления. Въ кръглата колибка въ градината, наречена circus varieté, лѣжаха десетина и повече мъже и мла-

дежи, които, да се познаватъ че сж отъ циркуса, носеха на главата си разни хартиени кюафи, а колибката си украсили съ картини нарисувани отъ самитѣ тѣхъ, слонове, мечки, бацили като бълхи, играятъ на вѣже и др. На 1 априлъ, празникъ на Бисмаркъ, нарисували и изложили портрета му, окичили колибката съ книжни байряци и фенерчета и слѣдъ вечеря, като освѣтляватъ колибката, поканватъ всичкитѣ лѣкари на заведението да пиятъ питие „bowle“. Ние всички отидохме тамъ; поднесоха ни едно червено питие, което, ние кой отъ веднажъ, кой по малко пиехме и опитвахме, защото нито вкусъ имаше ни миризма и доркътъ съ очи се распитвахме, какво ще да е това чудно питие, общия смѣхъ на обитателитѣ на циркуса ни даде да разберемъ, че то било „Априлъ!“ (както по насъ е 1 май), — дали ни боядисана вода. Смѣхме се всички. Послѣ тая шега поканиха ни да лѣгнем на столъ-лѣгла; овихме се както трѣбва и лѣгнахме на столъ-лѣгло. Поднесоха ни послѣ горѣщъ пуншъ, единъ свиреше на хармоника и съ смѣхории и шегѣ прѣкарахме въ колибката до 10 ч. прѣзъ нощта, когато вѣтъ въ сжщото врѣме валѣше сиѣгъ и вѣеше вѣтъръ. Така болнитѣ често прѣминаватъ врѣмето си въ средъ градината на отворено и въ най-лоша погода.

По край такива забавления болния неусѣтно се въспитава за бѣдѣщия си животъ, въ който го очакватъ пакъ нови опасности.

За такова въспитание, не помага науката, тамъ се изисква умѣние и силно влияние на лѣкаря върху болния, което, обаче, малцина притѣжаватъ. Въ това отношение заведението е имало щастие въ избора на лѣкарския персоналъ.

Тукъ лѣкаря е въ непрѣкъснато сношение съ болния, дава му съвѣти и съ твърда воля и съзнателно убѣждение настоява за изпълнението имъ, като не се подава на прищевкитѣ му. Лѣкаря съ голѣмо търпѣние и прѣданность къмъ работата си вѣщо користи чувствата и навицитѣ на болнитѣ за тѣхното благо. На врѣме похвала, благо но сериозно смѣрвание, строга обноско къмъ разпасанитѣ и постоянството на лѣкаря въ неговитѣ убѣдителни изисквания му спечелватъ такова довѣрие и авторитетъ, че болния става като хипнотизиранъ и изпълнява най-точно и съ присърдце всички заповѣди на лѣкаря безъ да ги критикува или отбѣгва, защото вижда, че всичко се върши за негово добро.

Knoff когато посѣтилъ заведението и обѣдвалъ при болнитѣ заедно съ Dettweiler, расправа, че

не далеко отъ тѣхъ обѣдвалъ боленъ, който постоянно кашлалъ. Dettweiler казалъ на госта си съ нисъкъ гласъ, „виждате ли она братъ, който кашла, слѣдъ обѣдъ ще му кажа или да не кашла вече или пъкъ да яде въ стаята си самъ, тъй като азъ не обичамъ да ми кашлатъ“. Сѣщия день на вечеря, болния сѣдѣлъ пакъ на мѣстото си, но не кашлалъ прѣзъ всичкото врѣме на вечерята.

Dettweiler е отъ тѣзи, които не криятъ състоянието на болестъта. На болния се расправа по единъ не усѣтенъ начинъ да узнае положението си безъ да се уплаши; безъ да се раскрива научно болестъта, болния се поучва въ всичкия ѝ вървежъ, така, че самъ да разбере и узнае защо трѣбва да изпълнява даденитѣ заповѣди и какъ въ непредвидени случаи да постѣпва, ако нѣма лѣкаръ при себе си.

Общо впечатление отъ лѣчебницата.

Човѣкъ като отива въ лѣчебница за охтичави, мисли, че тамъ ще срещне хора испити, кашличави, отчаяни, посърнали и му се свива сърце отъ страхъ, че може даже да се зарази. Но колко се излѣгува; щомъ човѣкъ влезе въ заведението, изчезватъ веднага всички тия мрачни представления и съ недоумѣние захваща да се погледне какъ сѣ охтичавитѣ, когато вижда покрай него да минаватъ жени, мъже, момъ и ергени на първъ погледъ здрави, зачървени, доста весели и само нѣколцина съ блѣдо лице, отпаднали и слуша сегисъ тогисъ нѣкой да покашлюва; страхътъ за заразяване изчезва, щомъ забѣлѣжиме тая строга, и безъ да го прѣкаляваме нека кажемъ, идеална чистота. Въ едно кафене, човѣкъ може да се зарази сто пкти повече, отъ колкото въ тая лѣчебница пълна съ охтичави.

Охтичави отиватъ съ сѣщи предупрѣждения и страхъ, но скоро се разубѣждаватъ като забѣлѣжатъ, че болкитѣ изчезватъ, кашлицата се спира, поправятъ се и натѣжаватъ.

Макаръ въ това заведение да се приематъ и охтичави съ напреднала болестъ, то пакъ споредъ статистиката за излѣкуванитѣ болни въ Falkenstein, която приведохме по напредъ, излиза, че сѣ се получили много добри резултати, които самъ Dettweiler не знае на кое да отдаде, дали на горския въздухъ, доброто ястие или пъкъ на индивидуализираното лѣчение. Нашето мнѣние, съставено отъ общото ни впечатление по тоя въпросъ, е, че освѣнъ първитѣ два фактора не по малко важенъ е и третия, което служи и за

честь на заведението, именно индивидуализираното лѣчение. Тукъ не лѣкуватъ, както видѣхме, по тая или оная метода, тукъ лѣкуватъ индивидуума и болестъта му, колкото болни толкозъ и методи. Това наше мнѣние потвърждава и д-ръ Полакъ, когото вече споменахме и който е дълго врѣме въ заведението, като увѣряваше, че въ Falkenstein, всѣки боленъ намира най-внимателно прѣгледвание, надзиравание отъ страна на лѣкаритѣ, които му даватъ свѣти въ всичко и винаги споредъ състоянието на болестъта му, а не по шаблона, както това правили лѣкаритѣ на Корсика, които малко се грижили за болнитѣ, прѣгледвали ги за очи, прѣзъ прѣсти, както се казва, само да ги залѣгватъ безъ да се потрудятъ да се поставятъ предъ болнитѣ съ достоинство, та да спечелятъ довѣрието имъ.

Сѣщо и отъ други болни на заведението чуввахъ добри отзиви. Въ Falkenstein бѣше дошълъ единъ миналогодишенъ пациентъ на заведението офицеринъ отъ Берлинъ, да се прѣгледа пакъ — сега якъ, пълень, напълно здравъ се произнасяше съ признателностъ и похвала за заведението.

Болния тукъ има довѣрие въ лѣкаря; задружното и неуморното грижене и подпомагане и на двамата въ борбата противъ бацилитѣ е расковничето при лѣчението на охтиката.

Ето и на кое нма да се отдадѣтъ добритѣ резултати, ето кое е направило това заведение прочуто по цѣлия свѣтъ и е причина да е постоянно прѣпълнено съ болни.

Липсватъ ли индивидуализираното лѣчение и свързкитѣ между лѣкаря и болния, настѣпили грубото и строго заповѣждане, то и най-благия климатъ, най-добритѣ хигиенически наредби малко ще помогнатъ на болния; лѣчебницитѣ, сега толкова прочути, ще се обърнатъ на болници и сегашното благородно вълнение за създаване лѣчебница за гърдоболни ще си остане само мода на врѣмето.

Управителитѣ на слѣднитѣ три лѣчебници, които сега ще опишемъ, сѣ ученици на Dettweiler, за туй живота и лѣчението въ тѣхъ е както въ Falkenstein. Ние описваме главно само сѣщественнитѣ различия, които можахме да забѣлѣжимъ въ късото ни еднодневно прѣбивание въ тѣхъ.

Лѣчебница за бѣдни гърдоболни въ Ruppertshain.

Тая лѣчебница е устроена отъ франкфуртското дружество, което има за цѣль да основава за-

ведения, въ които да се поправятъ оздравѣли бѣдни болни — реконвалесцентни заведения.

Това е първото заведение за лѣчение на бѣдни охтичави, основано по подбужданieto на Dettweiler въ 1892 год. Най напредъ устроили една малка лѣчебница за 28 мъже близо до Falkenstein, но като се видѣло, че зданието е малко и не достатъчно рѣшили да направятъ по голѣмо, което да служи същеврѣменно и за жени. Зданието построили 4 килом. далечъ отъ Falkenstein до самото селце Ruppertshain 400 м. н. м. р., кооето е единъ часъ далечъ отъ желѣзничната станция Eppstein. То струва 262.000 лева и е отворено въ 1895 год. прѣзъ октоврий. Мѣстността е добръ запазена отъ З. С. и И съ високи бапри, покрити съ елова и букова гора. На югъ е отворена.

Заведението състои отъ главно здание въ видъ на дъга отворена къмъ югъ, съ по единъ подслонъ отъ двѣтъ страни, други двѣ малки здания, дезинфекционна пещъ, яхъръ и ледница.

Зданието е на три ката, стаитѣ гледатъ на югъ, коридоритѣ на сѣверъ. Въ подземието отворено на югъ, има стая за душеве, салонъ, като приемна стая на болнитѣ и, отъ странитѣ по една стая, която служи като читалня, за музика и забавление и отъ която се отива въ подслонитѣ. Зданието е раздѣлено така, че женитѣ и мъжетѣ живѣятъ отдѣлно; единъ отъ подслонитѣ, лѣвия е за женитѣ, дѣсниа за мъжетѣ.

Въ приземието е готвачницата, стая за прѣгледване болни и приемна на лѣкаря и аптека. На първия катъ има стаи за болни, салонъ за ядение само за мъже и стая съ баня за къпане, съ омивалници и нуждници. Втория катъ има също само за жени; третия катъ има стаи за живѣне на болни; въ тавана има нѣколко стаи за лѣкарь и за слушащитѣ.

Стѣнитѣ на зданието сж тънки. Стаитѣ сж доста високи; прозорцитѣ доста голѣми, отъ единъ катъ и горната половина е нагласена за отваряне. Дюшето е отъ дъски. Стѣнитѣ до половина сж обковани съ дъски, та да държатъ топло; въ стѣната има топлици, вентилатори нѣма, тъй като болнитѣ стоятъ цѣль день на отворено и нощѣмъ спятъ въ стаитѣ си при отворени прозорци. Въ стаята има единъ дулапъ за дрѣхи, лѣгло до него масичка и столъ за сѣдене и плювалникъ. Мобилировката е много проста. Зданието има за болни 12 стаи съ по едно лѣгло; 11 стаи съ по 3 лѣгла и 6 стаи съ по 5 лѣгла; но могатъ

да побержатъ и 80 души. Когато ходихъ въ заведението имаше 12 жени и останалитѣ мъже.

Всичко въ заведението е направено просто, но отговаря на нуждитѣ на болнитѣ и на хигиеническитѣ изисквания.

Отопление парно. Освѣтление въздушенъ газъ; вода изворна. Нуждницитѣ се посипватъ съ торфъ, който се варди въ желѣзни чибури и се гори или продава; но така много мерише, за туй мислятъ торфа да размѣсатъ съ сѣрна киселина. Въ цѣлото здание има плювалници и всѣки боленъ си има джобенъ плювалникъ.

Болнитѣ сж длѣжни да си донесжтъ всичко облѣкло; лѣгла, завивки, чаршафи и пешкири дава заведението и ги мѣнява 2 пѣти въ мѣсеца. Болнитѣ си даватъ вещитѣ въ селото за пране. Болнитѣ нареждатъ лѣглата си сами, чистятъ обущата си и дрѣхитѣ си и се миятъ въ общитѣ умивалници при банята. Пушението въ заведението е запрѣтено.

Храната е достатъчна и добра. Заранъ и въ 10 ч. закусватъ хлѣбъ, кафе и млѣко. Въ единъ часа обѣдватъ супа, месо съ зеленчукъ и пиятъ бира. Въ 4 часа пиятъ млѣко, въ 7 часа малко месо съ хлѣбъ и масло и млѣко. Лѣчението е както въ Falkenstein и владѣе съща строгостъ както и тамъ.

За стая съ едно лѣгло се плаща 6.25 лева. За стая съ повече лѣгла 3.75 лева. Приематъ се болни само съ болестъ въ първий стадий и сж длѣжни да стоятъ най-малко 3 мѣсеца.

Паритѣ за тия болни, които сж обикновенно работници, плащатъ дружествата, на които принадлежатъ работницитѣ. Тукъ, както и въ всички благодѣтелни заведения въ Германия, не може да се приеме боленъ и да не плаща нищо, на билъ той и най сетенъ бѣднякъ. Тие наредби на работнически дружества за болни сж много интересни и би заслужвали да се изучатъ и съобщатъ на нашата публика.

Директоръ и едничкия лѣкарь на заведението е Д-ръ *Nahm*, много сериозенъ и добъръ лѣкарь. Домакинското и готвачницата завежда една милосърдна сестра съ нѣколко слугини. Заведението има 3 пайтона подарени, които донасятъ болнитѣ отъ станциитѣ, ако сж предизвѣстени по напредъ. За прѣнасяне се плаща 2.50 лева.

Лѣчебница за гърдоболни въ Hohenhonnef.

Това заведение е основано отъ едно дружество и отворено въ октоврий 1892 год. и струва повече отъ два милиона лева. Зданието

е положено на 236 м. надъ м. р. почти до самата рѣка Рейнъ, надъ селото Nonnef, на единъ връхъ, който е запазенъ само отъ Сѣверъ; на Югъ е отворено къмъ Рейнската долина, на И. и З. се огражда съ малко по високи баири, но тѣ сж много далечъ, така щото не е запазено отъ вѣтрове. Около му има иглиста и джбова гора. Хубавъ изгледъ на Рейнъ и окръжаващитъ го градове и села. На близо е Бонъ и Келнъ.

Зданието е обърнато къмъ Ю.-З., сжщо съ двѣ крила на три ката съ 74 стаи за 90 болни. Предъ зданието има на земята подслони, предъ първия катъ чардаци и на другитъ катове балкони. Болнитъ се издигатъ на горнитъ катове съ машини.

Подслонитъ сж по дълбоки, но по ниски отъ тие въ Falkenstein, чардацитъ отворени. Стаитъ сж по широки, по високи и прозорцитъ по голѣми. Мобилировката на стаитъ е извънредно богата. Сжщо тѣй хубаво и богато сж украсени салонитъ, приемната стая, салона за ядене зимната градина, както и всички стаи, които служатъ за забавление.

Отоплението е съ горѣща вода. Освѣтлението е електрическо. Въ веѣки катъ има отдѣлно инхалатории, бани и душеве. Водата е изворна. Има и добра канализация; всички нечистотии се свеждатъ 3 километра далечъ отъ зданието.

Всички здания за домакинството, освѣнъ готвачницата, която е въ заведението, пералня, дезинфек. машина, машини за отопление и освѣтление се намиратъ въ долина подъ самото здание, тѣй че въздуха е чистъ отъ пушакъ.

Зданието въ хигиеническитъ си наредби прѣвишава това въ Falkenstein. То е образцово въ хигиеническо отношение. Тукъ обаче пада доста мъгла поради Рейнъ, вѣятъ повече источни вѣтрове, защото зданието е отворено къмъ истокъ и като че не владѣе тукъ тая строга дисциплина като въ Falkenstein, макаръ че лѣчението е сжщото като тамъ, защото до обѣдъ неможахъ да видя ни една стая, понеже болнитъ се излѣжаваха още въ стаитъ си и подслонитъ стояха празни.

Храната и цѣнитъ сж почти както въ Falkenstein.

Директоръ на заведението е Д-ръ Meissen.

Има единъ Ординаторъ и други нуженъ персоналъ.

Лѣчебница за бѣдни гърдоболни при Grabowsee при Берлинъ.

34 км. далечъ отъ Берлинъ и 4 км. отъ градеца Oranienburg, близу до едно малко езеро grabowsee, въ борикова гора сж наредени между дърветата 27 бараки отъ дружеството „Червенъ Кръстъ“, които въ военно врѣме има да служатъ на ранени, а сега въ мирно врѣме сж употребени за лѣжане на охтичави — това е лѣчебницата за гърдоболни.

На това благородно предприятие се е рѣшило дружеството по настояванието на проф. Gerhardt въ Берлинъ, подъ ръководството на когото стои и предприятието. Това е както казватъ само опитъ, защото болнитъ ще лѣжатъ тамъ само лѣтъ а зимъ ще се разотиватъ по домоветъ си, макаръ, че баракитъ да иматъ и соби за отопление.

Заведението е отворено на 1-й Май тазъ година и до сега сж лѣжали или лѣжатъ още 129 болни, отъ които повечето сж придобили за 2—3 мѣсеци на тегло 2—8 kg.

Мѣстността е равна и запазена отъ всички вѣтрове само отъ дърветата на околнитъ лѣсове. Почвата е пѣсьчлива и съхне лесно. Има мъгла. Климата като на Берлинъ. Стои на височина 30 м. надъ м. р.

Освѣнъ баракитъ има построено и едно общо здание, съ готвачница, общъ салонъ за ядене, баня, душеве и стаи за лѣкаря. Дезинфекционна пещъ.

Въ веѣка барака има по 4 лѣгла, постилки, завивки, столъ, плювалникъ, чаша за вода. Общъ нужникъ, който посипватъ съ торфъ размѣсенъ съ сѣрна киселина и не мерише. Плювалницитъ изсипватъ въ торфъ и ги измиватъ съ Lysolum. Облѣкло си носятъ болнитъ сами и си плащатъ прането; покривитъ на лѣглата сж на дружеството.

Храната е сутринъ млѣко, кафе, въ 10 часа млѣко, яйца или месо, на обѣдъ чорба, месо съ зеленчукъ, бира; въ 4 часа малко месо или млѣко, въ 8 ч. хлѣбъ и масло съ малко месо и млѣко.

Душетъ прилагатъ тукъ повече отколкото въ другитъ заведения и водата е по топла. Владѣе строга дисциплина.

Тукъ се приематъ на лѣчение само мъже.

Веѣки боленъ плаща 3.75 л., които исплащатъ дружествата, къмъ които бѣднитъ болни принадлежатъ; повечето болни сж работници.

За резултати и не може да се говори, но общото впечатление на управителя-лѣкаря е много добро.

Управителъ-лѣкаря е Д-ръ Schutzen има единъ ординаторъ и единъ инспекторъ. Домакинството и готвачницата завеждатъ 5 милосердни сестри.

Не ще е излишно ако изброиме и другитѣ съществуващи лѣчебници, които въ послѣдно врѣме бързо се умножаватъ, подѣ благотворното настрояние на хората да правятъ такива заведения и за бѣдни охтичави.

Изброяваме само затворенитѣ заведения за гърдоболни, но не и климатическитѣ отворени лѣчебници.

Въ *Германия* има лѣчебници въ: 1) Goerbersdorf (560 метра надъ морското равнище): а) на Д-ръ Brehmer, б) Д-ръ Roumpler и в) Puckler; 2) Falkenstein (400 м.); 3) Ruppertshain (400 м.); 4) Reiboldsgrün (700 м.); 5) Hohenhonnef (236 м.); 6) St. Blasien (772 м.); 7) Nordrach (450 м.); 8) Badenweiler; 9) Rehburg; 10) St. Andreasberg; 11) Haidshütz; 12) Schönberg; 13) Grabowsee.

Ще се направятъ за бѣдни въ: Берлинъ Malchow, за имотни срѣдна рѣка, подѣ рѣководството на проф. Leyden, Reiboedsgrün подѣ рѣководството на проф. Curschmann (Leipzig), при München Worms и други градове.

Австрия: Neuschmecks (1000 м.) и една лѣчебница ще се строи близо до Виена.

Швейцария: Davos (1560 м.), Arosa (1856 м.), Leysin. Въ проектъ Engadin и за бѣдни ще строятъ градоветѣ Bern и Basel въ Davos.

Франция: 1) Canigon (700 м.) въ пиринеитѣ; 2) при Tours; 3) St. Symphorien; 4) Ste Radegonde и въ проектъ Angicours.

Норвегия: Tonsaassen (600 м.)

Россия: въ Финландия и три болници за охтичави въ Петербургъ.

Англия: лѣчебници въ Ventnov и три болници за охтичави въ Лондонъ.

Америка въ: Asheville (с. Каролина), въ Бостонъ и Колорадо, Adirondack cottage sanitarium.

Остава да кажеме мнѣнието си за урежданieto лѣчебници за гърдоболни и у насъ което се съдържа въ отговора на слѣднитѣ три въпроса:

1) трѣбва ли у насъ да се създадѣтъ лѣчебници;

2) кой да ги построи и поддържа и

3) гдѣ да се построятъ.

На първия въпросъ отговора е, че у насъ трѣбва да се отворятъ повече такива лѣчебници и то колкото се може по-скоро.

На втория въпросъ ще може да се отговори, кога се изучи наредбата на повече лѣчебници за бѣдни въ странство, и

На третия въпросъ отговоръ ще може да се даде като се изучатъ мѣстноститѣ, които би били пригодни за лѣчебници.

Берлинъ, 1896 г.

Д-ръ С. Ватевъ.

ТЕЛЕГРАММИ.

(Agence Balkanique).

Виена, 4/16 ноември. На „Politische Correspondenz“ съобщаватъ изъ Петербургъ, че прибързаното завръщане на посланика Монтебелло имало свързка съ присѣдствieto на г. Нелидова въ Петербургъ, защото се желаетъ съвѣщания на двамата дипломати съ началника на руската външна политика. Съвѣщанията ще се отнасятъ до общо дѣйствувание въ Цариградъ, чрезъ което силитѣ се домогватъ да уредятъ окончателно висящитѣ въ Турция въпроси. — Въ депутатската камара се внесе правителственъ проектъ който иска кредитъ отъ 1 милионъ и двадесетъ хиляди флорини за участието на Австрия въ Парижкото изложение на 1900. Камарата прие сѣшното предложение на Патте за неотложното деюнирание митарственната и търговската уния съ Унгария. Министрътъ на търговията обяви, че конвенцията ще бѣде деюнирана пре и края на 1896 г. Министръ-предсѣдателъ енергически отблъсна нападенията на нѣкои оратори противъ унгарското правителство, като констатира лоялността на унгарскитѣ микистри въ прѣговоритѣ за спогодбата.

Берлинъ, с. д. Въ райхстагътъ голѣма навалица; Херберт Бисмаркъ присѣдствува. Канцелярътъ Хохенлое отговорящъ на запитванието отъ центра върху тайния руссо-германския договоръ казва, че въ врѣме на прѣговоритѣ между Руссия и Германия, била е постановена безусловна тайна. Канцелярътъ изказва убѣждението, че отъ 1890 год. насамъ не е ставало нѣкакво неблагоприятно видоизмѣнение на руссо-германскитѣ отношения; той отблъзва като свършено безосновно твърдението че английски влияния или други чужди влияния сѣ били уражвени. Относително въздѣйствието на послѣднитѣ разкрития върху положението на Германия спрямо тройния съюзъ и спрямо другитѣ сили канцелярътъ обявява, че отношенията на Германия спрямо своитѣ стюзници сѣ все както напрѣшъ, носящи безусловно взаимно довѣрие. Сѣщо така отношенията на Германия спрямо Руссия никога не сѣ прѣставали отъ да бѣдѣтъ добри и приятелски. Рѣкоплѣскание всеобщо. Държавния секретаръ Маршалъ отблъсва по най-енергически начинъ идеята, че германската политика е уговаряла съ нѣкоя коя и да е друга държава нѣщо не съгласно съ съществуващитѣ договори. Г. Маршалъ доказва, че гаранцитѣ на мира не сѣ намалявали отъ 1890 год. насамъ. Той признава неоспоримитѣ заслуги Бисмаркови за упазванието на прѣвѣсходни отношения съ Руссия, които не сѣ почивали върху слабата основа на нѣкаква конвенция, а върху твърдата и трайна основа на традиционното приятелство на монарситѣ и върху общността на многобройни интереси.

Архивитѣ ще докажатъ единъ день, че дори слѣдъ 1890 год. отношенията сж били най-добри и че не е съществувало никакво разлогласие. Довѣрието, че Руссия никога нѣма да подкрѣпи тенденции противъ мира безъ да бжде предизвикана, и сега още съществува тъй твърдо както никога. Франко-Русскитѣ отношения съществуватъ отъ 21 г. насамъ; Германската политика състои въ вѣрното и непоколебимото упазване съюза съ Австро Унгария и Италия, въ грижата за упазването приятелски отношения съ Руссия и въ поддържанieto на добри отношения съ другитѣ сили, както и покровителствуванието на мира съ своя авторитетъ. (Шумни ржкоплолѣскания). Облегнати на тази политика, на армията и на германската империя ние можемъ да гледаме съ спокойствие и съ довѣрие на бжджето. Нѣкои оратори изтъкнаха правото на Германия да сключва спелиални договори, други пакъ обявиха руссо-германския договоръ несъмвѣстимъ съ тройния съюзъ. Хербертъ Висмаркъ каза, че тактътъ му запрещава да говори. Декларациитѣ на Хоенлохе извикаха разискване по сжщинската основа.

Парижъ, с. д. Камарата подхвана разискванието на Гилометовото предложение съ което се иска видоизмѣненieto начина по който ставз избора на сенаторитѣ. Г. Баргу заяви, че липсува врѣмето за да се приложи предложението въ полезно врѣме. Разискванието се отложи за утрѣ.

Римъ, с. д. Договора за мира съ Менелика съдържа припознаванието на безусловната независимост на Абисиния, наименованието на една комисиия, която да опрѣдѣли границата, която впрочемъ остая линията на Маредъ, Белеза и Муна. Ратификацията ще стане до 1 мѣсець. Всички пленници сж освобождени. За възнаграждение по обдържанието имъ Менеликъ се оставя на справедливостта на Италиянското правителство. Императоръ Вилхелмъ е честитилъ направо на г. ди Рудини за сполуката. Г. Маршалъ и г. Аното сж му честитили посредствомъ своитѣ посланици.

Цариградъ, с. д. Извѣстятъ че въ града сж открити афиши които канятъ правовѣрнитѣ къмъ священната война противъ християнитѣ.

Бурса.

Виена, 4/16 ноемврий.

Български заемъ: отъ 1889 г.	111.25
„ „ отъ 1892 г.	111.25
Наполеонъ	9.53.5
Размѣна за Парижъ	47.50
„ „ Берлинъ	58.80
„ „ Лондонъ	119.95

Берлинъ, сжща дата.

Български заемъ отъ 1892 год.	93.50
---------------------------------------	-------

Лондонъ, сжща дата.

Български заемъ отъ 1888 год.	—.—
Български заемъ отъ 1892 год.	—.—
Размѣна за Парижъ	25.38

БАЛАНСЪ

на Българската Народна Банка на 30 септемвр. 1896 год.

А К Т И В Ъ	
Капиталъ невнесенъ	879.650 25
Наличностъ въ кассата	7.665.521 71
Сконтирани полици и записи	17649.877 22
Заеми срѣщу залогъ	1.829.239 54
„ „ ипотека	27.234.293 13
„ „ на земеделѣчески касси	4.202.264 84
„ „ окръжия и общини	12.225.700 —
Текущи смѣтки лихвени	—
Тек. смѣтки безлих. банката и клоновѣтъ	1.714.015 84
„ „ „ държавно съкровище	—
„ „ „ частни лица и учред.	3.029.453 43
Специални текущи смѣтки	10.537.644 29
Депозити	8.647.911 45
Удостоверения срѣщу цѣнни книжа и записи	5.594.825 58
Разлика отъ курса на ипотекарн. облигации	2.472.140 —
Движими и недвижими имоти	612.832 98
Общи разноси	401 35 39
Разни	699.121 43
Всичко	105.395.873 09
П А С И В Ъ	
Капиталъ основенъ	10.000.000 —
Капиталъ запасенъ	3.333.333 —
Банкноти въ обращение	3.441.735 —
Ипотекарни облигации	19.419.704 35
Чужди полици за инкасо	1.035.378 80
Текущи смѣтки лихвени	2.792.173 38
Тек. смѣтки безлих. банката и клоновѣтъ	—
„ „ „ държавно съкровище	1.152.246 72
„ „ „ частни лица и учред.	—
Влогове лихвени срочни	44.365.108 79
„ „ безсрочни	521 332 62
„ „ безлихвени за гаранции	6.537.416 94
Преводи и акредитивни	1.164.776 48
Депозанти	8.647.911 45
Лихви и комисиони	2.884.755 51
Печалби и загуби	100.000 —
Разни	—
Всичко	105.395.873 09

Отъ Министерството на Търговията и Земледѣлието.

СВѢДѢНІЯ

за климатическото състояние на врѣмето и положението на посѣвитѣ, овоцията, лозята и другитѣ отрасли на земледѣлието отъ 21 до 27 октоврий 1896 година.

Вратца, (21 октоврий) Прѣзъ истеклата седмица врѣмето бѣ добро, по нѣмание дѣждъ. Сѣянieto на есеннитѣ посѣви въ нѣкои села е прѣустановено.

Видинъ, (23 октоврий) Видинската околия врѣмето прѣзъ миналата седмица бѣ добро; въ добро положение сж били и добитѣцитѣ; риба е било заловено 403 килограма, като се продала моруната и есетрата по 1 левъ кил., а ситната — по 40 ст. Въ Кулската околия врѣмето е било облачно и вѣтровито и сѣидбата на есеннитѣ посѣви е почнато; и въ Вѣлоградчикската околия врѣмето е било постоянно.

Кюстендилъ, (26 октоврий) Врѣмето е студено и вѣтровито. Сѣидбитѣ сж добри. Вършидбата по високитѣ мѣста въ Босилоградската околия още не е свършена.

Пловдивъ, (сжща дата). Тая седмица врѣмето бѣше облачно, мъгливо, студено, съ ситенъ дѣждъ. Посѣвитѣ отиватъ много добрѣ. Риба уловена по Марица има около 100 к.

гр. и продадена по 1 л. сома, шуката, каленика мръната, а по 40 ст. бѣлата риба.

Сливенъ, (сѣща дата) Прѣзъ истеклата седмица вѣмето бѣ облачно и студено; на 23 и 24 валя дъждъ; засѣвяването продължава.

Търново, (сѣща дата) Вѣмето въ окръга прѣзъ истеклата седмица бѣше на 23 тогѣ ясно и топло, а на 24, 25 дъждовно и твърдѣ студено.

Хасково, (сѣща дата). Прѣзъ истеклата седмица вѣмето бѣ непостоянно. Есеннитѣ посѣви сѣ добри; засѣвяването имъ още продължава. Уловена риба въ Харманлийската околия 120 кил. и продадена сомѣтъ по 1 л. и бѣлата риба по 70 ст: килограмма.

Трънъ, (27 октоврий). Прѣзъ текущата седмица вѣмето бѣше дъждовно и непостоянно.

Пловдивъ, (сѣща дата). Прѣзъ миналата седмица вѣмето бѣ непостоянно; есеннитѣ посѣви продължаватъ на всѣкъдѣ въ окръга.

Ст.-Загора, (сѣща дата) Прѣзъ миналата седмица вѣмето бѣше прохладно отъ начало, прѣзъ 23 и 24 валя дъждъ изъ Казанлъжската и Ст.-Загорската околии. Есеннитѣ

посѣ и продължаватъ; градинитѣ сѣ на прибиране. Риба наловено въ Казанлъжкѣ около 20 кил. мръна и карабължкѣ, цѣна 1 л. и 2 л.; Сейменъ—35 кил, цѣна минало седмична.

Видинъ, (28 октоврий) Прѣзъ миналата седмица въ Видинската околия вѣмето бѣше дъжделиво и студено; добитѣцитѣ сѣ въ добро положение; риба е уловено 405 к. гр., отъ която ситната се продаде по 40 ст., а моруната и есетрата — по 1 л. к. гр. Въ Кулската околия е било сѣщо дъждовито и вѣтровито и сѣидбитѣ продължаватъ; а въ Бѣлоградчикската околия е било постоянно мъгливо и дъждовито.

Левечъ, (сѣща дата). Вѣмето прѣзъ истеклата седмица бѣше облачно и студено, на 23, 24 и 26 валя добъръ дъждъ отъ който се има добра надѣжда за посѣвитѣ,

Бургасъ, (сѣща дата) Вѣмето прѣзъ миналата седмица бѣше повечето хладно и дъждовито, което благоприятствува на земледѣлцитѣ да разорѣжѣ за зимнитѣ посѣви, а посѣвитѣ изникнаха и сѣ добри. Ловидбата на рибата е въ твърдѣ голѣмъ размѣръ, защото сега е сезона за ловение риби „скомрии“.

Бюлетинъ за вѣмето.

Издава централната метеорологическа станция въ София.

(За 7 часѣтъ заранъ).

Дата и мѣсто	Барометръ редуц. на 0° и на морско равнище	Температура на въз- духа въ сантигради				Посока на вѣтъра	Влаж- ность въ °.	Валежъ въ мили- метри за деенощ.	Облачностъ 0—4	Разни бѣлѣжки
		На 7 часа заранѣ	Прѣзъ минѣ- лото деенощ.		Сила					
			Макси- мална	Мини- мална						
					1—12					
4 ноемвр. 1896 г.										
Петербургъ	771,2	—2,5	—	—	З 1	79	—	—	4	—
Прага	756,6	2 0	4	—4	И 2	—	—	—	3	—
Виена	759,7	—0,2	2	—1	ЮИ 3	—	—	—	3	—
Салцбургъ	751,7	0 2	3	0	СЗ 2	—	—	—	4	Мъгла
Пеща	761,9	—0,4	6	—1	СИ 1	76	—	—	4	—
Триестъ	751,3	8,8	13	8	ИСИ 5	—	2	—	4	Нощесъ дъждъ
Букурещъ (за 8 ч.)	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Цариградъ (за 8 ч.)	764,0	9,0	11	7	СИ 2	63	—	—	0	—
Атина (за 8 ч.) . . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ломъ	766,2	1,1	2	—1	И 0	85	—	—	4	—
Петроханъ	—	—2,8	—2	—8	ЮЮЗ 1	81	1	—	4	Вчера и нощесъ слабъ снѣгъ
София	763,6	3,0	4	0	ИЮИ 3	88	—	—	4	—
Рилск.-Манастиръ . .	—	3,1	4	1	Тихо	91	0	—	4	Нощесъ слабъ дъждъ
Габрово	763,6	1,2	5	—0	ССЗ 0	98	—	—	4	—
Сливенъ	765,6	5 0	6	3	Тихо	70	—	—	4	—
Бургасъ	—	6,8	8	3	Тихо	100	1	—	4	Морето спокойно.—Вчера слабъ дъждъ
Евксиноградъ	—	8,4	10	3	СИ 0	85	—	—	2	Морето спокойно
Варна	765,6	8,5	8	1	Тихо	84	1	—	4	Морето спокойно.—Нощ. слабъ дъждъ
Плѣвенъ	765,0	1,6	3	0	СИ 0	87	—	—	4	—
Обр. Чифл. Руссе . . .	765,2	0,8	2	—2	СИ 1	96	—	—	4	—
Казанлъжъ	—	5,0	5	1	Тихо	88	—	—	4	—
Самоковъ	764,8	0,2	0	—4	ЮЮИ 1	98	—	—	4	—
Пловдивъ	765,8	4,3	5	3	И 0	96	—	—	4	—
Садово	765,6	4,8	7	2	Тихо	94	—	—	4	—
Ст.-Загора	—	5,0	7	2	ССИ 0	92	—	—	4	—
Кюстендилъ	764,3	3,8	6	1	Тихо	95	0	—	4	Снощи слабъ дъждъ
5 ноемвр. 1896 г.										
София	763,0 ¹⁾	4,4 ²⁾	6	1	ЮИ 8	80	1	—	4	Буенъ вѣтръ.—Снощи и нощ. сл. дъждъ
1) Само на 0° редуцирано 713,6 2) Дани на тоя часъ —0,2										

¹⁾ Само на 0° редуцирано 713,6 ²⁾ Лани на тоя часъ —0,2

Държавна Печатница въ София.

О Б Я В Л Е Н И Я.

Българска търговска банка въ гр. Руссе.

Балансъ

на 30 септемврий 1896 година.

Активъ.	лева	ст.	Пассивъ.	лева	ст.
На личностъ въ кассата	35.106	28	Основенъ капиталъ	10,000.000	—
Невнесенъ капиталъ	7,503.480	—	Запасенъ „	3.664	89
Портофейлъ	3,192.250	06	Текущи смѣтки лихвенни	1,140.648	08
Текущи смѣтки безлихвенни	453.462	44	Влогове лихвенни срочни и безсрочни	46.863	28
Специални текущи смѣтки	1,511,350	89	Депозанти	83.700	—
Прѣводи и акредитиви	50,000	40	Чужди полици за инкасиране	55.818	09
Заеми срещу залогъ	210.164	40	Лихви и коммисиони	203.470	25
Депозитъ на хранение	83.700	—	Депозирани полици	1,602.580	24
Общи разноски	52.526	72	Купони за исплащане	4.735	05
Движими и недвижими имоти	16.117	40	Разни	3.772	30
Разни	37.093	59			
Всичко лева	13,145.252	18	Всичко лева	13,145.252	18

Счетоводителъ: Т. Алексиевъ.

Цензори: { К. Камбуровъ.
Хр. Баларевъ.
Н. Начевъ.

1—(5209)—1

Руссенский окръженъ сждъ.

ПРИЗОВКА № 11535.

Руссенский окр. сждъ, на основание чл. чл. 225, 227 и 229, п. 3 отъ гражд. сждопроизводство и протоколното си опредѣление отъ 21 октоврий 1896 година, призовава Хюсеинъ х. Молловъ, изъ г. Тутраканъ, а по настоящемъ съ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви въ залата на сжщий сждъ въ четири мѣсеченъ срокъ, считанъ отъ послѣдното трикратно публикуване настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, за да отговаря по заведеній срещу него искъ отъ акционерното спестително дружество „Гирбанъ“ въ гр. Руссе, за 3000 лева златни по полица.

Въ случай на неявяване, сждътъ, съгласно чл. 647 отъ гражд. сждопроизводство, ще пристѣпн къмъ задочно рѣшаване на дѣлото.

Гр. Руссе, 23 октоврий 1896 г.

Предсѣдатель: Ив. П. Божковъ.

1—(5225)—3

Секретаръ: Г. Джамбазовъ.

Бургазский окръженъ сждъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 8120

Бургазский окр. сждъ, на основание ст. 850 отъ врѣм. сждебни правила, търси Тефикъ Мехмедовъ, отъ градъ Бургазъ, 20—21 год., ръстъ нискъ, лице широко, тѣло-сложение пълно, коса черна, мустаци едва наболи, облѣченъ съ дълго подплатено съ кожи палто, съ басмена кожена риза, съ лазски потури, опасанъ съ силыхлжкъ, на главата

съ синъ кюляфъ и обутъ съ кондури, който се обвинява въ отвлчание за обезчестяване малолѣтно момиче и се е отклонилъ отъ дирението.

Вѣткой, комуто е извѣстно сегашното мѣстонахождение на споменатия обвиняемъ, се умолява да съобщи на най-близкитѣ полицейски и административни власти, а тѣзи послѣднитѣ се умоляватъ да го приведѣтъ въ този сждъ.

Гр. Бургазъ, 22 октоврий 1896 г.

Предсѣдатель: Р. М. Руссевъ.

1—(5226)—1

Секретаръ: Д. Арнаудовъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 8116.

Бургазский окр. сждъ, на основание ст. 850 отъ врѣм. сждебни правила, търси Бекташъ Бекташевъ, отъ село Текенджа, Бургазска околия, 25 год., ръстъ среденъ, коса и вѣжди черни, мустаци малки и едва наболи, съ лѣввий кракъ куцъ, облѣченъ въ черни абени дрѣхи, който се обвинява въ тайно прѣкарване добитѣкъ задъ граница и се е отклонилъ отъ дирението.

Вѣткой, комуто е извѣстно сегашното мѣстонахождение на споменатия обвиняемъ, се умолява да съобщи на най-близкитѣ полицейски и административни власти, а тѣзи послѣднитѣ се умоляватъ да го приведѣтъ въ този сждъ.

Гр. Бургазъ, 22 октоврий 1896 г.

Предсѣдатель: Р. М. Руссевъ.

1—(5227)—1

Секретаръ: Д. Арнаудовъ.

Видинский окръженъ съдъ.

ОПРЪДЪЛЕНИЕ № 1296.

Видинский окр. съдъ. въ распоредителното си заседание на 18 септемврий прѣзъ 1896 г., въ составъ: предсѣда-телствующий-членъ: Ст. П. Бурмовъ, членове: Д-ръ П. Теодоровъ, П. Г. Руссиновъ, при секретаря: Димитръ Д. Касабовъ и при участіе на прокурора Ив. Дълговъ, слуша- доложеното отъ чл. Бурмовъ, заявление на Георги Нокоевъ, жителъ отъ с. Ясенъ, Видинска околия, подадено въ съда на 17 того, зарегистрировано подъ вх. № 9072, съ което като представлява прѣписъ отъ акта, станалъ на 12 того, издаденъ отъ този съдъ, относително усинювяването на Ница Ницовъ, моли да се утвърди казний актъ.

Съдътъ, слѣдъ изслушване доклада и заключението на прокурора, като взе предъ видъ: че формалноститѣ пред- видени въ чл. 36 отъ закона за припознаването на неза- коннороденитѣ дѣца, за узаконяването имъ и за усинювява- нието сж спазени, опрѣдѣли: допуша усинювяването на Ница Ницовъ, изъ село Ясенъ, отъ Георги Нокоевъ, отъ сжщото село.

Предсѣтатель: В.
Секретарь: Д. Д. Касабовъ.

1—(5228)—1

Шуменский околийски мирови съдия.

РЕЗОЛЮЦИЯ № 145.

Въ името на Н. Ц. В. Фердинандъ I, Князь Българский, Шуменский окол. мир. съдия, въ открито съдебно засѣ- даніе на 23 февруарий 1896 год., като разгледа гражд. дѣло № 1570 по описѣтъ за 1895 год., заведено по ис- кѣтъ на Ганевъ, Кърджиевъ С-іе, отъ гр. Шуменъ, про- тивъ Андонъ Стойковъ, отъ сжщия градъ, а живущъ въ с. Малара, Н. Пазарска околия, за 571 л. и 40 ст. зл.

На основание чл. чл. 58, 59, 80, 81, 121 и 122 отъ гражд. сждопроизводство, задочно рѣши: осжжда Андонъ Стойковъ, отъ гр. Шуменъ, а живущъ въ с. Малара, Ново-Пазарска околия, да заплати на Ганевъ, Кърджиевъ С-іе, 571 лева и 40 ст. зл., лихви по 12% год., отъ по- даване искового прошение 2 ноемврий 1895 год., до ис- плащаніето, 10 лева по дѣловоденіето и 2 лева и 90 ст. гербови и канцеларски разности.

Рѣшението е неокончателно и подлежи на обжалване предъ Шуменский окр. съдъ, по апелативенъ редъ, въ двѣ недѣленъ срокъ отъ съобщение прѣписъ отъвѣтнику.

Мир. съдия: Ив. Станчевъ.

1—(5224)—1

Секретарь: Ц. Нелевъ.

Руссенский мирови съдия.

РЕЗОЛЮЦИЯ.

Въ името на Н. Ц. В. Фердинандъ I, Князь Българский, I Руссенский мир. съдия, Д. Н. Мжизовъ, въ открито съ- дебное засѣданіе, държано на 9 септемврий прѣзъ 1896 го- дина, разгледа гражд. дѣло № 322 по описѣтъ за 1896 година, заведено по тжжбата на Хар. Д. Билдиревъ и Гр. Кирицовъ, Руссен. жители, противъ банкерската кантора „Меркуръ“, съ сѣдалище гр. С-фія, а сега съ неизвестно мѣстожителство, за искъ 98 лева и 40 ст., внесени за спе- стивание срещу акции № № 467, 4616, 300586, 34596 и 10 писма отъ кантората, за внесенитѣ сумми, и съ- гласно чл. чл. 58, 59, 80, 84, 107, 110, 121, 122, 125, 225 и 229, п. 3 отъ гражд. сждопроизводство и цирку-

лярното № 1611, отъ 25 юлий м. год., отъ министерството на Търговията и Земледѣліето, задочно рѣши: осжжда кантората „Меркуръ“, да брой на Хар. Д. Билдиревъ и Григоръ Карицевъ, суммата събрана до днесъ 98 лева и 40 стот., лихвата имъ по 10% отъ 12 май 1893 год. и 25 лева за разности и възнаграждение съ ония, които има да послѣдватъ още.

Настоящегоо рѣшение е неокончателно и подлежи на от- зивъ въ 2 седмиченъ срокъ предъ този съдъ, отъ когото ще стане извѣстно на „Меркуръ“, чрѣзъ обнародване въ „Държ. Вѣстникъ“.

1—(5229)—1

I мир. съдия: Мжизовъ.

РЕЗОЛЮЦИЯ.

Въ името на Н. Ц. В. Фердинандъ I, Князь Българский, I Руссенский мир. съдия, Д. Н. Мжизовъ, въ открито съ- дебное засѣданіе, държано на 3 септемврий прѣзъ 1896 го- дина, разгледа гражд. дѣло № 990 по описѣтъ за 1895 година, заведено по искѣтъ на Ат. Трифуновъ, отъ градъ Руссе, повѣренникъ на Димитръ Константиновъ, отъ сжщия градъ, противъ Якимъ Машовъ и поржчителя му Петръ Вжиновъ, хлѣбари въ градъ Руссе, за 10 наполеони или 200 лева златни по записъ, и съгласно чл. чл. 58, 59, 80, 107, 110, 121 и 128 отъ гражд. сждопроизводство, задочно рѣши: осжжда Якимъ Машовъ, да брой на Ат. Трифуновъ, за смѣтка на Д. Константиновъ, 200 лева златни, лихвата имъ по 10% год. отъ 21 юлий м. год., 34 лева за разности и възнаграждение и разности, които би послѣдвали отъ послѣ. Въ случай на несъстоятелность или ненахождение, тая сумма съ лихвитѣ и разности, да я заплати поржчителъ му Петръ Вжиновъ.

Настоящегоо рѣшение е неокончателно и подлежи на апелъ въ двѣ седмиченъ срокъ предъ Руссенский окр. съдъ, отъ днесъ за поржчителя, а за прамия длъжникъ, отъ кугато му стане извѣстно.

1—(5230)—1

I мир. съдия: Мжизовъ.

Котленский мирови съдия.

РЕЗОЛЮЦИЯ № 615.

Въ името на Н. Ц. В. Фердинандъ I, Князь Българский, Котленский мир. съдия, въ днешното си открито съдебное засѣданіе на 16 октоврий 1896 год., като разгледа гражд. дѣло № 790 по описѣтъ за 1896 год., заведено по искѣтъ на Стефанъ С. Писомовъ, отъ г. Котель, противъ Хюсеинъ Божовъ, отъ сжщия градъ, съ неизвестно мѣстожителство, за 220 лева златни.

На основание чл. чл. 34, 60, 71, 77, 78, 121, 122 и 128 отъ гражд. сждопроизводство, задочно рѣши: осжжда отъвѣтника Хюсеинъ Божовъ, отъ г. Котель, по настоя- щемъ съ неизвестно мѣстожителство, да заплати на ищеца Стефанъ С. Писомовъ, отъ сжщия градъ, 120 лева златни, заедно съ лихвитѣ по 10% год., отъ 31 августъ 1896 го- дина, до окончателното исплащаніе, сждебнитѣ и по во- дение на дѣлото и призовки 14 лева и 70 стот. и за пу- бликация на призовката 15 лева, както и 9 лева и 50 ст. за публикация на настоящата резолюция чрѣзъ „Държ. Вѣстникъ“.

Рѣшението е неокончателно и подлежи на обжалване предъ Сливенский окр. съдъ, по апелативенъ редъ въ двѣ недѣленъ срокъ отъ днесъ за ищеца, а за отъвѣтника отъ

деньтъ на еднократното публикуване въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

1—(5231)—1

Мир. сѣдия: Г. Папучевъ.

Шуменский град. мирови сѣдия.

РЕЗОЛЮЦИЯ № 722.

Въ името на Н. Ц. В. Фердинандъ I, Князь Българский, Шуменский град. мир. сѣдия, въ открито сѣдебно заседание на 14 октоврий 1896 год., като разгледа гражд. дѣло № 510 по описътъ за 1896 год., заведено по искътъ на Михаилъ Ив. Михайловъ, отъ градъ Шуменъ, противъ банкерската кавтора „Меркуръ“, съ неизвестно мѣстопрѣбывание, за 550 лева златни.

На основание чл. чл. 58, 59, 80, 107, 110, 121, 122, 128, 225 и 229, п. 3 отъ гражд. сѣдопроизводство, задочно рѣши: бившата въ България банкерска кавтора „Меркуръ“, сега съ неизвестно мѣстопрѣбывание, да заплати на Михаилъ Ив. Михайловъ, отъ градъ Шуменъ, 120 лева златни, тѣхнитѣ лихви по 10% годишно, отъ 22 май 1896 год. до исплащанieto имъ и сѣдебни, гербови, за водение на дѣлото и публикация всичко 46 лева и 45 стот.

Рѣшението е неокончателно и подлежи на обжалване предъ Шуменский окр. сѣдъ, по апелативенъ редъ въ двѣ недѣленъ срокъ отъ днесъ за ищеца, а за отѣтната страна отъ деньтъ на публикуване настоящата резолюция въ „Държ. Вѣстникъ“.

1—(5232)—1

Мир. сѣдия: Рачевъ.

Варненский мирови сѣдия.

ПРИЗОВКА № 4204.

III Варненский мир. сѣдия, на основание чл. 229, п. 2 отъ гражд. сѣдопроизводство, призовава Сюлюманъ, Хасанъ, Мерсие и Хатидже Абдулови, отъ г. Варна, III участъкъ, № 441, а сега живущи въ гр. Цариградъ (Турция), неизвестни въ кой кварталъ, да се явятъ лично или чрезъ свои законни пълномощници, въ камарата на сѣдѣтъ слѣдъ 4 мѣсеченъ срокъ, отъ послѣдното трикратно публикуване настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, за да отговарятъ на заведени противъ тѣхъ искъ, отъ Мехмедъ х. Бекировъ отъ гр. Варна, III участъкъ, № 441, за право-собственность на наслѣдственната имъ къща.

Въ случай на неявяване, мир. сѣдия ще постѣпи съгласно ст. ст. 121 и 122 отъ гражд. сѣдопроизводство.

Гр. Варна, 22 октоврий 1896 год.

1—(5233)—3

Мир. сѣдия: В. Огняновъ.

Ахкаджиларско мир. сѣдилище.

РЕЗОЛЮЦИЯ № 473.

Въ името на Н. Ц. В. Фердинандъ I, Князь Българский, Ахкаджиларский мир. сѣдия, въ открито сѣдебно заседание на 7 августъ 1896 год., като разгледа гражд. дѣло № 660 по описътъ за 1895 год., заведено по искътъ на Димитръ Маламеновъ, отъ гр. Силистра, противъ Халилъ, Мехмедали, Адемъ, Ахмедъ и Мюкеремъ Мехмедови, бивши жители на с. Фърхатларъ, а по настоящемъ съ неизвестно мѣстожителство, за 1000 лева златни.

На основание ст. ст. 58, 59, 89, 107, 110, 121, 122, 128 и 229, п. 3 отъ гражд. сѣдопроизводство, задочно рѣши: осжда Халилъ Мехмедовъ, Мехмедали Мехмедовъ,

Адемъ Мехмедовъ, Ахмедъ Мехмедовъ и Мюкеремъ Мехмедова, бивши жители на село Фърхатларъ, Ахкаджиларска околия, а по настоящемъ съ неизвестно мѣстожителство, да заплатятъ на Димитръ Маламеновъ, отъ гр. Силистра, суммата 1000 лева златни, происходящи отъ заемъ, лихвитѣ на тая сума по 10% годишно отъ 12 септемврий 1895 год. до окончателного ѝ исплащание, както и 92 лева и 50 стот. сѣдебни и по водение на дѣлото разноски. Ожждатъ се сжчатѣ да заплатятъ въ полза на хазната 2 лева за двѣ призовки.

Рѣшението е неокончателно и подлежи на обжалване предъ Силистренский окр. сѣдъ по апелативенъ редъ въ двѣ недѣленъ срокъ отъ днесъ за ищеца, а за отѣтниците отъ публикуването му въ „Държ. Вѣстникъ“.

1—(5234)—1

Мир. сѣдия: Мустаковъ.

Софийский сѣдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 7195.

Подписанный, Б. Р. Петровъ, пом. сѣд. приставъ при Софийский окр. сѣдъ, на Пирдопский участъкъ, обявявамъ на интересующитѣ се, че на основание изпълнителный листъ № 2558, издаденъ отъ Пирд. мир. сѣдия, на 6 октоврий 1895 година, въ полза на Иванъ Цонковъ, отъ гр. Златица, противъ Тренѣфила К. Ангелова (настояница), отъ сжщия гр., за 566 лева и др., и съгласно чл. чл. 1004—1028 отъ гражд. сѣдопроизводство, ще продавамъ въ канцеларията ми на публиченъ търгъ прѣзъ течението на 31 дни, начиная послѣ двѣ недѣли отъ послѣдното трикратно обнародване настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“, слѣдующитѣ длъжникови недвижими имоти, находящи се въ района на гр. Златица: 1) нива, въ „Сжртъ-ова“, 16 декара и 2 ара, оцѣн. за 480 лева; 2) нива, въ „Куртъ-куюсу“, 8 дек. и 1 аръ, оцѣн. за 273 лева; 3) нива, на „Синджирли-Бунаръ“, (надъ Пирдопский пжтъ), 4 декара, оцѣн. за 123 лева; 4) нива, въ „Сюргю-юлтъ“, (надъ гр. Златица), 4 дек. и 2 ара, оцѣн. за 63 лева; 5) ливада, въ „Беглишкитѣ ливади“, 3 дек. и 2 ара, оцѣн. за 96 лева.

Имота е свободенъ отъ запоръ.

Желающитѣ да взематъ участие въ тая проданъ, могатъ да се явяватъ всѣки присжтственъ часъ въ канцеларията ми за да наддаватъ.

Наддаванетоъ начинъ отъ оцѣнката.

Ако въ горний срокъ се явятъ купувачи, проданъта ще се продължи още 10 дни за наддавание 5% и ако въ случай се яви и такова; то тя ще се продължи още 21 дни и слѣдъ това врѣме проданъта ще се приключи и имота окончателно ще се присжди върху послѣдния наддавачъ.

Гр. Пирдопъ, 17 октоврий 1896 год.

1—(5263)—3

Пом. сѣд. приставъ: Б. Р. Петровъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 13373

(Първоначално) за продажба на недвижимъ имотъ.

Подписанный, Г. Вамбековъ, пом. сѣд. приставъ при Соф. окр. сѣдъ, на IV участъкъ, обявявамъ на интересующитѣ се, че на основание исполн. листъ № 2941, издаденъ отъ I Соф. гр. мир. сѣдия, на 9 май 1896 г., въ полза на Георги Стояновъ, отъ с. Новоселци, противъ Мехмедъ Сѣдка, отъ гр. София, за 260 лева, лихви и др. разноски, и съгласно чл. чл. 1004—1028 отъ гражд. сѣдопроизводство, ще продавамъ въ канцеларията ми на публиченъ търгъ прѣзъ течението на 31 дни, начиная слѣдъ исти-

чанието на двѣ недѣленъ срокъ отъ послѣдното трикратно обнародване настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“, слѣдующия длѣжниковъ недвижими имотъ: единъ камѣкъ отъ една воденица, съ три камѣне, на мѣстн. „Гурчова Воденица“, Казичански районъ, заедно съ карателната вада, нужна за каранието му и припадащата му се частъ отъ зданието, оцѣнено за 2000 лева.

Желающитѣ да взематъ участие въ тая продажъ, могатъ да се явяватъ всѣки присѣственъ часъ въ канцеларията ми за да наддаватъ.

Наддаванетоъ начина отъ оцѣнката.

Ако въ горний срокъ се явятъ купувачи, то продажъта ще се продължи още 10 дни за наддаване 5% и ако въ случай се яви и такова; то тя ще се продължи още 21 дни и слѣдъ това врѣме продажъта ще се приключи и имота окончателно ще се присѣди върху послѣдния наддавачъ.

С. Новоселци, 25 октоврий 1896 год.

1—(5273)—3

Сжд. приставаъ: Г. Вамбековъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 13372.

Въ допълнение на обявлението ми № 2730, отъ 6/III т. т., публикувано трети пѣтъ въ „Държ. вѣстникъ“, подписанный, Г. Вамбековъ, под. сжд. приставаъ при Соф. окр. сждъ, на IV участъкъ, обявявамъ на интересующитѣ се, съгласно чл. 1036 отъ гражд. сждопроизводство, че прѣзъ 31 дни, начина слѣдъ първия день отъ послѣдното трикратно публикуване настоящето въ сѣщия вѣстникъ, ще продавамъ повторно означения въ туй обявление недвижими имотъ: $\frac{1}{3}$ частъ отъ воденица, подъ „Гжсто-търне“, нахояща се въ земл. на с. Несушево и принадлежаща на длѣжника Никола Стояновъ, отъ с. Негушевъ.

Желающитѣ да наддаватъ, могатъ да се явяватъ всѣки присѣственъ часъ въ канцеларията ми тукъ.

Наддаванетоъ начина отъ цѣната, която ще даде първия наддавачъ.

С. Новоселци, 25 октоврий 1896 год.

1—(5272)—3

Пом. сжд. приставаъ: Г. Вамбековъ

Плѣвенский сждебенъ приставаъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 6288.

Подписанный, Ст. Мутавчиевъ, пом. сжд. приставаъ при Плѣвенский окр. сждъ, на III участъкъ, на основание изпълнителный листъ, издаденъ отъ II Плѣвенский мирови сждия, на 27 септемврий 1895 год., въ полза на Лазаръ Ив. Ябълкаровъ, отъ гр. Плѣвень, за 624 лева, чл. чл. 1004—1025—1037 отъ граждан. сждопроизводство и въ допълнение обявлението ми отъ 18 юлий т. г. подъ № 4330, публикувано въ „Държ. Вѣстникъ“, броеве 172—174 отъ т. г., съ настоящето си обявявамъ, че отъ послѣдното трикратно публикуване настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“, послѣ двѣ недѣли и до 31 день ще продавамъ по втора продажба показанитѣ въ горното обявление имоти, принадлежащи на Симеонъ Радевъ, отъ с. Горня-Митрополия.

Имотитѣ не сж заложени или секвестрирани, продажбата имъ ще се извърши по чл. 1037 отъ гражданското сждопроизводство.

Желающитѣ да ги купятъ, могатъ всѣки присѣственъ день и часъ да се явяватъ въ канцеларията ми и разглеждатъ книжата по продажбата.

Гр. Плѣвень, 15 октоврий 1896 г.

1—(5239)—3 Пом. сжд. приставаъ: С. Мутавчиевъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 6348.

Подписанный, Иванъ Чолаковъ, пом. сжд. приставаъ при Плѣвенский окр. сждъ, на II участъкъ, на основание изпълнителный листъ № 2654 отъ 30 май 1894 г., издаденъ отъ Плѣвенский окол. мир. сждия, въ полза на Марийка Тончева, отъ с. Гривица, за искъ на 678 л., съ лихвата имъ по 12% отъ 26 октоврий 1891 год. и 100 лева за сждебни и по водение на дѣлото разноски, и съгласно чл. чл. 1004—1037 отъ гражд. сждопроизводство, съ настоящето си обявявамъ на интересующитѣ се лица, че слѣдъ двѣ недѣли отъ трикратното публикуване настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день ще продавамъ съ явно наддаване въ канцеларията ми въ г. Плѣвень, долунзложени недвижими имоти, а именно: 1) нива, въ Гривишкото землище, мѣстн. „Тръстара“, около 12 декара, при сѣсѣди: Димитръ Николовъ, пасбище и пѣтъ, оцѣнена за 240 лева; 2) една нива, въ сѣщото землище и мѣстность, около 31 $\frac{1}{2}$ декара, при сѣсѣди: Георги Лазаровъ, Руссанъ Кировъ и Тодоръ Ивановъ, оцѣнена за 630 лева; 3) една нива, въ сѣщото землище, мѣстн. „Згальовский-Пѣтъ“, около 14 декара, при сѣсѣди: Първа Ангелица и отъ двѣ страни пѣтъ, оцѣнена 280 л.; 4) една нива, въ сѣщото землище, мѣстн. „Ливачката“, около 8 декара, при сѣсѣди: Парашкева Иванова, Никола Георгиевъ и Цѣтанъ Гачовъ, оцѣнена за 160 лева; 5) една нива, въ сѣщото землище, мѣстн. „Старитѣ-Лѣзя“, около 9 $\frac{1}{2}$ декара, при сѣсѣди: Петко Ързака, Христо Ивановъ и Ветю Цѣтковъ, оцѣнена за 185 лева.

Продаваемитѣ имоти не сж заложени никому.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната оцѣнка на горѣ.

Желающитѣ г. г. да купятъ продаваемитѣ се имоти, се умоляватъ да се явяватъ въ канцеларията ми въ г. Плѣвень да наддаватъ и прѣглеждатъ книжата по продажбата, всѣки присѣственъ день отъ 9—5 часа вечеръта.

Гр. Плѣвень, 22 октоврий 1896 г.

1—(5238)—3 Пом. сжд. приставаъ: И. Чолаковъ.

ВЪЗБРАНА № 6248.

Подписанный, пом. сжд. приставаъ при Плѣвенский окр. сждъ, на III участъкъ, на основание заповѣдта № 3478, издадена на 11 того отъ Плѣвенский окол. мирови сждия, въ полза на Дим. Костадиновъ, отъ гр. Плѣвень, за обеспечение на и кѣтъ му 767 л. 77 стот., съгласно чл. 557 отъ гражд. сждопроизводство, съ настоящата си обявявамъ за знание, че налагамъ възбрана на петъ кѣса недвижими имоти, принадлежащи на длѣжника Парванъ Василевъ, отъ село Славовица, а именно: 1) кѣща, въ гр. Плѣвень, IV квзр. подъ № 1591, при сѣсѣди: Косто Шекерджията, Иванчо Касапина и Стоянъ Майстора; 2) ливада, въ помѣстието на с. Славовица, въ мѣстн. „Гор.-Лѣжа“, отъ 3 декара, при сѣсѣди: Волико Пановъ, Василъ Игнатозъ и пасбище; 3) ливада, въ сѣщото помѣстие, въ мѣстността „Тѣдѣца“, отъ 6 декара и 2 ара, при сѣсѣди: В. Пановъ, Нешко Димитровъ и Цѣтанъ Димитровъ; 4) ливада съ върбакъ, въ сѣщото помѣстие, въ мѣстн. „Търнака“, отъ около 8 декара и 2 ара, при сѣсѣди: рѣката „Искъръ“, Дило Дачовъ и Димитръ Русковъ, и 5) градина (бахча), въ „Селскитѣ“, отъ 1 декаръ и 5 ара, при сѣсѣди: И. Стояновъ, Цѣве Тодоровъ и Найчо Стойковъ.

Описанитѣ имоти не подлежатъ на отчуждение до второ мое распоряждане.

Гр. Плѣвентъ, 12 октоврий 1896 год.

1—(5240)—1 Пом. сжд. приставъ: С. Мутавчиевъ.

ВЪЗВРАНА № 5773.

Подписанный, Ст. Мутавчиевъ, пом. сжд. приставъ при Плѣвентский окр. сждѣ, на III участкѣ, на основание заповѣдта № 6063 отъ 17 септемврий т. г., издадена въ полза на Стояновъ, Върбенковъ и С-изъ, отъ гр. Плѣвентъ, по обеспечение на искѣ имѣ 1807 л. и 80 стот., съгласно чл. 557 отъ гражд. сждопроизводство, съ настоящата си обявямъ, че налагамъ възврана на слѣдующитѣ недвижими имоти, принадлежащи на длъжницитѣ Цѣни Пановъ и Панталей Бибиновъ, отъ с. Кацамуница, а именно:

На Цѣни Пановъ:

1) нива, въ помѣстието на село Кацамуница, въ мѣстн. „Кръста“, отъ 13 декара и 2 ара, при сѣсѣди: Ив. П. Буковъ, Кръстю Димитровъ, К. Василевъ и П. Бибиновъ; 2) нива, въ сждото помѣстие, мѣстн. „Джуровица“, отъ 15 декара и 6 ара, при сѣсѣди: Илия Ивановъ, Панталей Бибиновъ, М. Мариновъ и Ат. Бибиновъ; 3) нива, въ сждото помѣстие, мѣстн. „отъ къмъ Тръстенишкото“, отъ 26 декара и 3 ара, при сѣсѣди: К. Василевъ, Н. Вълковъ, К. Петровъ и П. Първановъ; 4) нива, въ сждото помѣстие, въ мѣстн. „Челинъ“, до „Тръстенишкото“ отъ 9 декара и 5 ара, при сѣсѣди: Г. Бибиновъ, Христо Цѣковъ, Тръстанъ и Н. Ивановъ; 5) нива, въ сждото помѣстие, мѣстн. „Чепенский-Долъ-Ожйната“, отъ 13 декара и 3 ара, при сѣсѣди: И. Вълковъ, Т. Тоновъ, Юр. Пенковъ и Д. Димитровъ; 6) нива, въ сждото помѣстие, въ мѣстн. „Джуровица на върха“, отъ 6 декара и 1 аръ, при сѣсѣди: В. Лавковъ, А. Бибиновъ, Христо Петковъ и П. Бибиновъ; 7) нива, въ сждото помѣстие, мѣстн. „Кжденъ-Долъ“, отъ 7 декара и 1 аръ, при сѣсѣди: Г. Василевъ, П. Бибиновъ и Атанасъ Бибиновъ; 8) нива, въ сждото помѣстие, мѣстн. „Марчовъ-Долъ“, отъ 6 декара и 7 ара, при сѣсѣди: П. Бибиновъ, Ат. Бибиновъ, Ив. Христовъ и пжтъ; 9) нива, въ сждото помѣстие, въ мѣстн. въ „Припека“, отъ 4 декара и 4 ара, при сѣсѣди: Г. Мариновъ, П. Бибиновъ, Ат. Мариновъ и пжтъ; 10) нива, въ сждото помѣстие, въ мѣстн. въ „Долината“ („Марчовъ-Припека“), отъ 11 дек. и 1 аръ, при сѣсѣди: П. Сейковъ, П. Бибиновъ, Ат. Бибиновъ и Ат. Тодоровъ; 11) нива, въ сждото помѣстие, мѣстн. при „Горнитѣ“, отъ 6 декара и 1 аръ, при сѣсѣди: М. Мариновъ, П. Бибиновъ, Илия Ивановъ и М. Кжновъ.

Имоти на Панталей Бибиновъ:

1) нива, въ помѣстието на с. Кацамуница, мѣстн. „Кръста“, отъ 20 декара и 3 ара, при сѣсѣди: Ц. Пановъ, Г. Бибиновъ Първановъ и Т. Поповъ; 2) нива, въ сждото помѣстие, мѣстн. „Равнище“, отъ 13 декара и 5 ара, при сѣсѣди: Г. Бибиновъ, Ц. Пановъ, Христо Петковъ и Д. Първановъ; 3) нива, въ сждото помѣстие, мѣстн. „Джуровица“, отъ 9 декара и 8 ара, при сѣсѣди: Ц. Пановъ, Ив. Панталевъ и пжтъ; 4) нива, въ сждото помѣстие, мѣстн. въ „Чепенский-Долъ“, отъ 8 декара и 1 аръ, при сѣсѣди: М. Коновъ, Д. Данчевъ, Ив. Филковъ и пжтъ; 5) нива, въ сждото помѣстие и мѣстн. отъ 6 декара и 4 ара, при сѣсѣди: Д. Димитровъ, друмъ и пасище; 6) нива, въ сждото помѣстие, мѣстн. „Змбювъ-Кладенецъ“,

отъ 7 декара и 5 ара, при сѣсѣди: Д. Димитровъ, Ат. Бибиновъ и пасище; 7) нива, въ сждото помѣстие, мѣстн. „Козинъ-Долъ“, 8 декара и 5 ара, при сѣсѣди: Ц. Пановъ и пжтъ; 8) нива, въ сждото помѣстие, мѣстн. „Марчовъ-Долъ“, отъ 8 декара и 3 ара, при сѣсѣди: М. Мариновъ, Ц. Пановъ, Атанасъ Бибиновъ и пжтъ; 9) нива, въ сждото помѣстие, мѣстн. „Надъ-Долината“, отъ 10 дек. и 7 ара, при сѣсѣди: Ц. Пановъ и Б. Мариновъ; 10) нива, въ сждото помѣстие, мѣстн. при „Горний-Припека“, отъ 5 дек. и 6 ара, при сѣсѣди: Л. Коновъ, Ц. Пановъ, пжтъ и М. Коновъ; 11) нива, въ сждото помѣстие, въ мѣстн. „Марчовъ-Долъ“, отъ 6 декара и 5 ара, при сѣсѣди: Ц. Пановъ, К. Великовъ и Рибенчани; 12) ливада, въ сждото помѣстие, въ мѣстн. въ „Ливадитѣ“, отъ 8 дек. и 3 ара, при сѣсѣди: Ц. Пановъ и друмъ, и 13) ливада, въ сждото помѣстие, мѣстн. „Садината“, отъ 6 декара и 7 ара, при сѣсѣди: Ц. Пановъ, Кръстю Поповъ и В. Ветовъ.

Описанитѣ имоти не подлежатъ на отчуждение до второ мое распоряждане.

Гр. Плѣвентъ, 20 септемврий 1896 г.

1—(5241)—1 Пом. сжд. приставъ: С. Мутавчиевъ.

Пловдивский сждебентъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 5488.

Подписанный, Методий Каранджуловъ, сжд. приставъ при Пловдивский окр. сждѣ, на основание испълн. листъ подъ № 6864, издаденъ отъ Пловдивский окр. сждѣ, на 16 октоврий 1889 год., въ полза на хазната, срещу Диматръ и Атанасъ Аргиряди отъ гр. Пловдивъ, за искъ отъ 7605 гроша зл., лихви и разноски, и съгласно чл. чл. 1007—1025 отъ гражд. сждопроизводство, обявямъ, че слѣдъ истичанието на единъ мѣсець отъ трикратното обнароудвание настоящего въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день въ канцеларията ми ще трае публичната продажъ на слѣдующитѣ длъжникови недвижими имущества, свободни отъ залогъ и запоръ, а именно: 1) единъ дюкянъ, въ градъ Пловдивъ, III часть, „Тахта-Кала“, улица „Нождарска“, подъ № 332, до сѣсѣди: Атанасъ Чолакиди, Христо Чобановъ и улица, оцѣненъ за 750 лева; 2) една стая, въ гр. Пловдивъ, III часть въ „Куршумъ Ханъ“, на горний етажъ, подъ № 81, до сѣсѣди: Анастасъ и Иванъ Куюмджиолу, оцѣнена за 2500 лева, и 3) една градина, отъ 7½ увата, въ гр. Пловдивъ, II часть, до „Езрейскитѣ Гробища“, до сѣсѣди: Нено Католика, Согиръ Вамболъ, Тодоръ Искровъ, Атанасъ Куюмджиолу. Спасъ Кочевъ и отъ двѣ страни пжтъ, оцѣнена за 1800 лева.

Желающитѣ да купятъ, могатъ да се явятъ въ канцеларията ми въ всякой присждственъ день и часть за да прѣглежатъ книжката и да наддаватъ.

Гр. Пловдивъ, 24 октоврий 1896 год.

1—5221) — 3 Сжд. приставъ: М. Каранджуловъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 6797.

Въ допълнение на обявлението ми отъ 10 юний н. г. подъ № 3561, публикувано въ „Държ. Вѣстникъ“, броеве 167—169 н. г., и съгласно чл. 1037 отъ гражд. сждо производство, обявямъ на интересующитѣ се, че слѣдъ 31 дни отъ полжвдното трикратно публикувание настоящего ми въ „Държ. Вѣстникъ“, ще продавамъ въ канцеларията ми въ с. Бръзово, второй пжтъ имотитѣ означени въ ка-

заното обявление, понеже първата имъ продажъ не стана по не явка на купувачи.

Наддаването ще почне отъ оцѣнката дадена отъ първий явивши се наддавачъ.

Желающитѣ да ги купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всѣки присѣственъ день и часъ и да наддаватъ.

С. Бръзово, 1 октоврий 1896 год.
1—(5243)—3 Пом. сжд. приставъ: В. П. Краваревъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 6796.

Въ допълнение на обявлението ми, отъ 29 апрѣль, н. г., подъ № 2382, публикувано въ „Държ. Вѣстникъ“, броеве 167—169 н. г., и съгласно чл. 1037 отъ гражд. сждопроизводство, обявявамъ на интересующитѣ се, че слѣдъ 31 дни, начина отъ послѣдното трикратно публикуване настоящето ми въ „Държ. Вѣстникъ“, ще продавамъ въ канцеларията ми въ с. Бръзово, вторий пѣтъ имотитѣ означени въ казаното обявление, понеже първата имъ продажъ не стана по не явка на купувачи.

Наддаването ще почне отъ оцѣнката дадена отъ първий явивши се наддавачъ.

Желающитѣ да ги купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всѣки присѣственъ день и часъ и да наддаватъ.

С. Бръзово, 1 октоврий 1896 год.
1—(5244)—3 Пом. сжд. приставъ: В. П. Краваревъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 7122.

Подписанный, В. П. Краваревъ, пом. сжд. приставъ при Пловдивский окр. сждъ, на VI участкѣ, обявявамъ на интересующитѣ се, че на основание испълн. листъ № 4782, издаденъ отъ Стрѣно-Горский мир. сждия, на 3 августъ 1896 год., въ полза на Вѣлчу Колевъ, отъ с. Асж-кѣрово, противъ Георги Ивановъ, отъ сжшето село, а сега съ не извѣстно мѣстожителство, за искъ отъ 276 лева, лихви и разности, и на основание чл. чл. 1004—1028 отъ гражданското сждопроизводство, ще продавамъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ с. Бръзово, подиръ 31 дни отъ послѣдното трикратно публикуване настоящето обявление въ „Държавный Вѣстникъ“, слѣдующий длъжниковъ недвижимъ имотъ, а именно: къща, едноетажна, съ двѣ стаи, съ дворно мѣсто отъ 6 декара, въ с. Асж-кѣрово, „Край-Селото“, съ гравица: Стоянъ Михаловъ, Минчу Петровъ, Стоянъ Карапченица и пѣтъ, оцѣнена за 613-л. Горний имотъ е свободенъ отъ залогъ, или заповръ.

Слѣдъ истичанието на горний срокъ, ако се явятъ купувачи, то продажбата ще се продължи още 10 дни за наддавание 5% и ако би да се яви и такова; то продажбата ще се продължи още 21 день

Желающитѣ да купятъ горний имотъ, могатъ да се явяватъ всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията ми въ с. Бръзово и да наддаватъ.

С. Бръзово, 19 октоврий 1896 год.
1—(5245)—3 Пом. сжд. приставъ: В. П. Краваревъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 7124.

Въ допълнение на обявлението ми отъ 28 юлий 1893 год., подъ № 2321, публикувано въ „Държ. Вѣстникъ“, броеве 237, 238 и 239, и съгласно чл. 1037 отъ гражд. сждопроизводство, обявявамъ на интересующитѣ се, че слѣдъ

31 дни, начина отъ послѣдното трикратно публикуване настоящето ми въ „Държ. Вѣстникъ“, ще продавамъ въ канцеларията ми въ с. Бръзово, вторий пѣтъ имотитѣ означени въ казаното обявление, понеже първата имъ продажъ не стана по не явка на купувачи.

Наддаването ще почне отъ оцѣнката дадена отъ първий явивши се наддавачъ.

Желающитѣ да ги купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всѣки присѣственъ день и часъ и да наддаватъ.

С. Бръзово, 21 октоврий 1896 год.
1—(5246)—3 Пом. сжд. приставъ: В. П. Краваревъ.

Разградский сждебенъ приставъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 4725.

Въ допълнение на обявлението ми подъ № 2010, обнародвано въ „Държ. Вѣстникъ“, броеве 132, 133 и 134 отъ н. г., обявявамъ на интересующитѣ, че подновява търга на сменената въ горното ми обявление къща, но само на половината отъ нея, съ оцѣнка 1500 лева.

Търга ще продължи 31 день отъ послѣдното трикратно обнародване настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“.

Желающитѣ да купятъ, нека се явяватъ въ канцеларията ми въ гр. Разградъ и наддаватъ, като се съобразятъ съгласно чл. 1017 отъ гражд. сждопроизводство.

Гр. Разградъ, 19 октоврий 1896 год.
1—(5222)—3 Сжд. приставъ: Д. Чомовъ.

Видинский сждебенъ приставъ.

ИЗВѢСТІЕ № 4283.

Подписанный, Петръ Д. Вѣловъ, и. д. пом. сждебенъ приставъ при Видинский окр. сждъ, на II Кулский участкѣ, на основание испълн. листъ отъ 11 октоврий т. г. подъ № 5181, издаденъ отъ Кулский мир. сждия, и съгласно чл. 559 отъ гражд. сждопроизводство, обявявамъ, че вдигамъ заповръть върху принадлежащитѣ на Калчо Ниновъ, отъ с. Голѣманово, недвижими имоти, подробно описани въ възбавата ми отъ 2 априлий 1896 г. подъ № 1529, обнародвана въ „Държ. Вѣстникъ“ брой 87 отъ 22 априлий 1896 год.

Гр. Куда, 22 октоврий 1896 год.
1—(5247)—1 И. д. п. сжд. приставъ: П. Д. Вѣловъ.

ВЪЗБАНА № 4301.

Подписанный, Петръ Д. Вѣловъ, и. д. пом. сждебенъ приставъ при Видинский окр. сждъ, на II Кулский участкѣ, на основание исполнительната заповѣдь отъ 16-й октоврий 1896 год. подъ № 3435, издадена отъ Кулский мир. сждъ въ полза на Цоко Стойковъ, отъ с. Шашинци, за предварително обезпечение на искътъ му, противъ Нино Паковъ, отъ с. Войница, за 100 крини кукурузъ въ стойность 200 лева, то съгласно чл. 557 отъ гражд. сждопроизводство налагамъ възбавъ на слѣдующиятъ недвижимъ имотъ, принадлежащъ на длъжника, а именно: 1) една къща, направена отъ простъ дървенъ материялъ, покрита съ керемиди, и единъ кошъ, направенъ отъ сжщия материялъ, покритъ съ боклукъ, находящи се въ с. Войница, съ дворъ около единъ декаръ, до съсъди: Нино Миленковъ, Вѣлчо Вѣловъ, пѣтъ и Цанко Башлийски.

Този имотъ не подлежи на отчуждение до снемание на настоящата.

Гр. Кула, 24 октоврий 1896 год.

1—(5248)—1 И. д. п. сжд. приставъ: П. Д. Вълговъ.

ВЪЗБРАНА № 4303.

Подписанный, Петръ Д. Вълговъ, и. д. пом. сждебенъ приставъ при Видинский окр. сждъ, на II Кулский участък, на основание изпълнителната заповѣдъ отъ 16-й октоврий 1896 год. подъ № 5434, издадена отъ Кулский мир. сждъ въ полза на Цоко Стойковъ, отъ с. Шешини, за предварително обезпечение на искъ му, противъ Маринъ Ковачъ и Георги Цуровъ, отъ с. Градковъ, за 169 лева 65 ст., то съгласно чл. 557 отъ гражд. сждопроизводство, налагамъ възбрана на слѣдующиятъ недвижимъ имотъ, принадлежащъ на длъжниците, а именно: 1) една кръчма, находяща се въ с. Градковъ, съ дворъ около 300 кв. метра, до състѣди: Василь Лаутаръ, Лазаръ Ивановъ, Маринъ Цуруровъ и пѣть.

Този имотъ не подлежи на отчуждение до снемание на настоящата.

Гр. Кула, 24 октоврий 1896 год.

1—(5249)—1 И. д. п. сжд. приставъ: П. Д. Вълговъ.

Сливенский сждебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 5376.

Подписанный, пом. сжд. приставъ при Сливенский окр. сждъ, на VI Каваклийский участък, на основание постановлението № 2, издадено отъ Хасковский окр. управитель на 10 януарий 1895 год., въ полза на хазната, противъ Пасю Вълкановъ и Ралю Димовъ, отъ с. Главанъ, за 1416 лева глоба и разноска въ изпълнението, съгласно чл. чл. 1009—1025 отъ гражд. сждопроизводство, съ настоящето обявявамъ за знание на интересующитѣ се лица, че слѣдъ трикратното обнародване настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“, ще почне и продължи 31 день публичната продажна на изложенитѣ подолу недвижими имоти, находящи се въ Главанското землище, принадлежащи на длъжника Пасю Вълкановъ, а именно: 1) една едноетажна къща, находяща се въ с. Главанъ, въ махалата „Чавдарова“, отъ 2 стаи за жителство, построена съ простъ дървенъ материалъ и покрита съ слама, имѣюща дължина 8 метра и 90 с/м., широчина 6 метра и 20 с/м. и височина 2 метра; единъ плѣвникъ, покритъ съ слама, построенъ съ простъ дървенъ материалъ, имѣющъ дължина 9 метра и 50 с/м., широчина 5 метра и 40 с/м. и височина два метра, и единъ оборъ (ламъ), построенъ съ простъ дървенъ материалъ, покритъ съ слама, имѣющъ дължина 7 метра и 20 с/м., широчина 4 метра и 80 с/м. и височина два метра и 20 с/м., (всички въ единъ дворъ), съ дворно арално мѣсто отъ 5 ара, между състѣди: Няголъ Русевъ, Руси Няголовъ и пѣть. оцѣнени 200 лева; 2) нива, на „Дюсъ-Тарла“, отъ 22 декара, съ граници: Милю Добревъ, Господинъ Костовъ и Сжбби Георгеви, оцѣнена 110 лева; 3) нива, на „Листницатъ“, отъ 6 декара, съ граници: Станко Вълковъ, Ат. Георгеви и Стоянъ Диковъ, оцѣнена 30 лева; 4) нива, на „Чаташки-Юртъ“, отъ 8 декара и 8 ара, съ граници: Ст. Вълкановъ, Нейко Царевъ и чаиръ, оцѣнена 44 лева; 5) нива, на „Гридището“, отъ 8 декара и 8 ара, съ граници: Стоянъ Вълкановъ, Сжбби Узунъ и Ив. Стояновъ, оцѣнена 44 лева; 6) нива, на

„Иосъ Кория“, отъ 3 декара, съ граници: Ст. Вълкановъ, Господинъ Ивановъ и Сжбби Георгеви, оцѣнена 15 лева; 7) нива, на „Вѣлата Прѣстъ“, отъ 7 декара и 2 ара, съ граници: Ст. Вълкановъ, Яви Стояновъ и Минко Комановъ, оцѣнена 36 лева; 8) нива, на „Мандрата“, отъ 14 декара, съ граници: пѣть и Куманъ Желѣзковъ, оцѣнена 70 лева; 9) нива, на „Гюргенъ“, отъ 4 декара, съ граници: Стоянъ Вълкановъ, Куманъ Димовъ и Сл. Желѣзковъ, оцѣнена 20 лева; 10) нива, на сжщата мѣстн., отъ 3 декара, съ граници: Ст. Вълкановъ, Куманъ Димовъ и Славъ Желѣзковъ, оцѣнена 15 лева; 11) нива, на „Кара-Бентъ“, отъ 6 декара и 2 ара, съ граници: Влаю Вълковъ, Стоянъ Вълкановъ и Стана Минчога, оцѣнена 31 левъ; 12) нива, на „Поповъ-Герентъ“, отъ 8 декара, съ граници: Станю Минчевъ, Стоянъ Вълкановъ и Проданъ Ивановъ, оцѣнена 40 л.; 13) нива, на „Цѣря“, отъ 2 декара, съ граници: Вѣлко Влаевъ, Стоянъ Вълкановъ и Грзо Влаевъ, оцѣнена 10 лева; 14) ливадъ, на „Дюсъ-Тарла“, отъ единъ декаръ и 6 ара, съ граници: Стоянъ Вълкановъ, Господинъ Костовъ и Сжбби Георгеви, оцѣнена 16 лева; 15) ливадъ, на сжщата мѣстн., отъ 6 ара, съ граници: нивата на самия Пасю Вълкановъ, оцѣнена 6 лева; 16) лозе, на „Малушева Курия“, отъ 7 ара, съ граници: Станко Вълковъ, Стоянъ Завраковъ и Ганчо Вълевъ, оцѣнено 35 лева.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната оцѣнка на горѣ.

Тѣзи имоти сж собственно притѣжаніе на длъжника Пасю Вълкановъ, не сж заложени никому, продаватъ се за исплащаніе дългъ му на хазната.

Желающитѣ господа да купятъ горнитѣ имоти, могатъ свободно да дохождатъ въ канцеларията ми въ гр. Каваклий и да записватъ наддаванията си, съ исклучение на неприкѣтственнитѣ дни и часове.

Гр. Каваклий, 17 октоврий 1896 год.

1—(5223)—3 Пом. сжд. приставъ: С. Михайловъ.

Руссенский сждебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 4795.

Подписанный, Христо Ив. Мускуровъ, пом. сжд. приставъ при Руссенский окр. сждъ, на IV Тутраканский исплн. участък, на основание исплн. листъ № 4731, 1893 год., издаденъ отъ Руссенский окр. сждъ, въ полза на Руси Тоневъ, отъ градъ Тутраканъ, противъ Табакъ Османъ Ахмедовъ, отъ с. Долно Рѣхово, настояникъ на малолѣтнитѣ сираци останали отъ покойния х. Кара Мехмедъ Алиевъ, отъ сжщото село, за 1120 лева, дхви, сждебни и др. разноси, и съгласно чл. чл. 1004—1028 отъ гражд. сждопроизводство, обявявамъ на интересующитѣ се лица, че слѣдъ 2 седмици отъ послѣдното трикратно обнародване настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“ и подиръ 31 день ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Тутраканъ, къщата на поменжитѣ покойникъ, находяща се въ с. Долно-Рѣхово, състояща отъ четири стаи, отъ които едната надъ маза, построена къщата отъ каменъ и дървенъ материалъ, покрита съ керемиди, съ дворъ около 1 декаръ, въ него една плѣзница, направена отъ перти, покрита съ слама; една одая, подъ нея зимникъ, направена отъ дървенъ материалъ, покрита съ керемиди, при състѣди: Хасанъ х. Алиевъ, Шабанъ Хатибовъ, пѣть и канаръ, оцѣнена за 1200 лева.

Поменатата къща се намира подъ запоръ.

Желающитѣ да я купятъ, могатъ всѣки присъствень день да идватъ въ канцеларията ми въ гр. Тутраканъ и надаватъ.

Гр. Тутраканъ, 11 октоврий 1896 год.

1—(5235)—3 П. сжд. приставъ: Хр. Ив. Мускуровъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 4794.

Тъй като на 22 юний т. г., по неявяване на купувачи, продажбата на имотитѣ означени въ обявлението ми подъ № 1421/96 год., обнародвано въ броеве: 97, 98 и 99 отъ т. г., на „Държ. Вѣстникъ“, не е извършена, съгласно чл. 950 отъ граждан. сждопроизводство, подписаний, Хр. Ив. Мускуровъ, п. сжд. приставъ при Руссенский окр. сжд., на IV Тутракан. изпълнителенъ уч., обявявамъ на интересующитѣ се, че слѣдъ 2 недѣли отъ послѣдното трикратно обнародване настоящето въ сжщий вѣстникъ и до 31 день, ще продавамъ въ канцеларията си въ градъ Тутраканъ, сжщий имотъ, съ цѣна каквато се постави отъ първиятъ купувачъ.

Гр. Тутраканъ, 11 октоврий 1896 год.

П. сжд. приставъ: Христо Ив. Мускуровъ.

1—(5236)—3

ОБЯВЛЕНИЕ № 7161.

На основание изпълнит. листъ № 2163, издаденъ отъ II Руссен. мир. сждия, въ полза на Димитръ С. Ржтковъ, изъ с. Ново-Село, противъ Ив. Кировъ, изъ сжщото село, на сума 298 лева, лихви 10% отъ 23 януарий 1896 година, сждебни и по изпълнението разноси 29 лева и 90 стот., съгласно чл. чл. 1007—1022 отъ гражд. сждопроизводство, извѣствамъ на интересующитѣ се, че двѣ недѣли слѣдъ трикратното публикуване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 31 день, ще продавамъ слѣдующия длъжниковъ имотъ, а именно: една къща, въ село Ново-Село, съ три стаи и сундурма, напавена надъ подница, построена отъ дървенъ и каменъ материалъ, покрита съ керемиди, съ дворъ отъ 3000 □ метра, при съсъди: Петръ Пачевъ, Ив. Колжаевъ, Станчо Копевъ и пжть, оцѣн. за 600 лева.

Желающитѣ господа да купятъ горнята къща, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми въ г. Руссе, всѣки присъствень день и часъ да разглеждатъ книжката по продажната и да надаватъ.

Гр. Руссе, 7 октоврий 1896 год.

1—(5257)—3 Пом. сжд. приставъ: А. Димитриевъ.

Бургазский сждебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 4987.

Подписанный, Хр. Павловъ, пом. сждеб. приставъ при Бургазский окр. сжд., на Карнобатский участкъ, на основание изпълнителный листъ № 974, издаденъ отъ Карнобатский мир. сждия на 28 апрѣль 1893 год., въ полза на Карнобатската земл. касса, противъ Желю и Гани Николови и поржчителитѣ имъ Юрданъ Костовъ и Пенко Илвез, отъ село Сунгурларе, за солидарното заплащане суммата 616 лева, лихва и др. и съгласно чл. чл. 1004 и 1025 отъ гражд. сждопроизводство, обявявамъ на всеобщо знание, че слѣдъ трикратното обнародване настоящето ми въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день ще про-

давамъ на публиченъ търгъ долуюзначенитѣ недвижими имоти, принадлежащи на длъжника Гани Николовъ, находящи се въ землището на село Сунгурларе, а именно: 1) една къща, въ с. Сунгурларе, отъ двѣ стаи и единъ яхъръ между имъ, построена отъ дървенъ материалъ и глина, покрита съ слама, съ дворно мѣсто отъ 3 декара, въ което има плѣвникъ, 5 сливени дървета, единъ орѣхъ, и единъ кладенецъ, съ съсъди: Димитръ Николовъ, Юрданъ Костовъ и Иванъ Гачевъ, оц. за 200 л.; 2) нива, въ мѣстността „Соргуна“, отъ 5 декара, съ граници: Стоянъ Ив. Новаковъ, Петръ Милковъ и Димитръ Яневъ, оц. за 300 л.; 3) нива, въ сжщата мѣстность, отъ 2 декара, съ граници: Димитръ Николовъ, Чочо Няголовъ и Тишо Димовъ, оц. за 10 лева; 4) нива, въ сжщата мѣстность, отъ 2 декара, съ граници: Дим. Славвовъ, Дим. Яневъ и Дим. Славовъ, оц. за 10 лева; 5) нива, въ мѣстността „Ени-махле-Кайряка“, отъ 5 декара, съ граници: Димитръ Николовъ, Симеонъ Николовъ и долъ, — за 25 л.; 6) нива, въ мѣстността „Дерлянъ-Кору“, отъ 3 дек., съ граници: Иванъ Стояновъ, Илия Тодоровъ и Колю Ивановъ, — за 12 лева; 7) нива, въ сжщата мѣстность, отъ 4 дек., съ граници: Тодоръ Петковъ и Ат. Димитровъ отъ двѣтѣ страни, — за 16 л.; 8) нива, въ мѣстността „Чилжкъ Ордж“, отъ 5 декара, съ граници: Тинчо Андрѣевъ, Диманъ Недковъ и Илия Димитровъ, — за 20 л.; 9) нива, въ мѣстността „Айвалжка“, отъ 2 декара, съ граници: Миранжо Стояновъ, Андонъ Митковъ и Яню Ивановъ, — за 10 л.; 10) нива, въ сжщата мѣстность, отъ 2 декара, съ граници: Добри Стояновъ, Георги Пачевъ, Нидѣлчо Костовъ и пжть, — за 5 лева; 11) нива, въ сжщата мѣстность, отъ 5 декара, съ граници: Басвица Николова, Василь Тодоровъ, Иванъ Христовъ и Стоянъ Атанасовъ, — за 20 лева; 12) нива, въ мѣстността „Памуклука“, съ граници: Хасанъ Пехливанъ, Димитръ Николовъ, Иванъ Дяковъ и пжть, отъ 6 дек., — за 30 л.; 13) нива, въ мѣстността „Кирезлика“, отъ 2 декара, съ граници: отъ четиритѣхъ страни Иванъ Христовъ, — за 10 лева; 14) нива, въ сжщата мѣстность, отъ 4 декара, съ граници: Ив. Христовъ, Димитръ Николовъ и пжть, — за 20 лева; 15) нива, въ мѣстността „Айвалжка“, отъ 6 декара, съ граници: отъ двѣтѣ страни Ив. Христовъ и долъ, — за 30 лева; 16) лозе, въ мѣстността „Орта-Баа“, отъ 1 декаръ, съ граници: Вълко Георгиевъ, Радню Стояновъ и Василь Стояновъ, — за 40 лева; 17) лозе, въ сжщата мѣстность, отъ 1 декаръ, съ граници: Юрданъ Пеневъ, Ив. Стояновъ, х. Тодоръ Станчевъ и Ан. Яневъ, — за 40 лева; 18) лозе, въ мѣстността „Ичмета“, отъ 1 декаръ, съ граници: Илия Тодоровъ, Ат. Чорбаджиеглу и Ив. Христовъ, — за 50 л.; 19) лозе, въ мѣстността „Ювренъ“, отъ 2 декара, съ граници: Василь Стояновъ, Андрея Николовъ, Юр. Пеневъ и х. Тодоръ Станчевъ, — за 80 лева; 20) лозе, въ мѣстността „Новитѣ лоза“, отъ 2 декара, съ граници: Хр. Ангеловъ, Станчо Златевъ, Георги Бояджиевъ и Вълко Дачевъ, — за 50 лева; 21) лозе, въ сжщата мѣстность, отъ 1 декаръ, съ граници: отъ двѣ страни Иванъ Христовъ, — за 30 лева.

Желающитѣ да покупятъ тия имоти, сж свободни да се явяватъ въ канцеларията ми за надаване, което почнува отъ първоначалната имъ оцѣнка, всѣки присъствень день и часъ.

Гр. Карнобатъ, 16 августъ 1896 год.

3—(5110)—3 Пом. сжд. приставъ: Хр. Павловъ.